

„Mēs maza cilts, mēs būsīm lieli tik, cik mūsu griba.”

/Rainis/

Sveiciens visiem Ērgļu iedzīvotājiem!

Priecājos jūs sveikt jaunajā – 2023. – gadā!

Šī gada februārī iznāk pirmais avīzes izdevums, jo jaunais gads ir ieviesis dažas pārmaiņas. Turpmāk informatīvā izdevuma „Ērgļu Apvienības Ziņas” veidotāja būšu es – Ilze Reķe. Informatīvajā izdevumā arī turpmāk būs lasāms par aktualitātēm, notikumiem, iecerēm, cilvēku sasniegumiem.

Ikdienā vēl manos darba pienākumos ietilpst arī Valsts un pašvaldību vienotā klientu apkalpošanas centra (VPVKAC) funkciju nodrošināšana. Iedzīvotājiem, kā jau iepriekš, būs iespējams saņemt klientu apkalpošanas centra pakalpojumus, palīdzību un konsultācijas saziņai ar Valsts iestādēm, iesniegt iesniegumus dažādām dzīves situācijām. Apmeklētājiem būs iespēja izmantot datoru, saņemt kopēšanas, skenēšanas, drukāšanas un citus VPVKAC pakalpojumus.

VPVKAC pakalpojumi Ērgļu bibliotēkā turpmāk netiks sniegti.

VPVKAC pakalpojumus turpmāk varēs saņemt tikai Ērgļu apvienības pārvaldes ēkā Rīgas ielā 10, 9. kabinetā.

VPVKAC darba laiks:

pirmdienās: 8:00 – 18:00;

otrdienās, trešdienās,

ceturtdienās: 8:00 – 17:00;

piektdienās: 8:00 – 16:00.

Pusdienu pārtraukums: 12:00 – 13:00.

Tālrunis uzziņām: 64871297.

VPVKAC tālrunis: 66954883.

Lai mums visiem mierpilns un veiksmīgs gada turpinājums!

Ilze Reķe,

Ērgļu apvienības pārvaldes izdevuma „Ērgļu apvienības Ziņas” redaktore

Informācija

No 2023. gada 1. janvāra ir mainījies Sausnējas pakalpojumu sniegšanas centra darba laiks.

Turpmāk iedzīvotāji tiks pieņemti:

Pirmdienās 8:00 – 13:00;

Otrdienās 8:00 – 13:00;

Trešdienās 11:00 – 16:00;

Ceturtdienās 8:00 – 13:00;

Piektdienās 8:00 – 12:00

Ineta Tolmane,

lietvede – kasiere Sausnējas PSC

Ziemassvētku laiks

„Saulstariņi”. Foto – Amandas mamma Evita

„Saulstariņu” mazuļi ir krietni paaugušies – ar prieku un zinātkāri dodas uz bērnodārzu, lai rotaļātos, zīmētu, līmētu un iepazītu plašo, interesanto pasauli.

Decembrī bērniem actiņas ir vēl mirdzošākas, jo visi gaidām lielo brīnumu, kas nemanot atnāk ar raibo gaismiņu ieslēgšanu un kuplās egles rotāšanu, ar rūķiem, sniegavīriem logos, ar darbiņiem, rotājot grupiņas.

16. decembrī arī mēs – „Saulstariņi” – devāmies uz Ērgļu saietu namu, lai vērotu un piedalītos izrādē „Svētki Burbulciemā”. Šeit mēs satikām Rūķi un Ziemassvētku vecīti. Visi dziedājām, dejojām, griezāmies sniegpārslu virpulī, plaudējām un priecājāmies kopā ar visiem lielajiem draugiem no bērnodārza un mūsu mīļajiem vecākiem. „Saulstariņu” mazuļi kopā ar vecākiem drosmīgi devās pie Ziemassvētku vecīša pēc lielās, čaukstīgās dāvanas.

Sācies jaunais – 2023. – gads. Lai tas ir brīnumiem, mīlestības,

miera un ģimeniska siltuma piepildīts! Lai ikvienā no mums mājo

sirsniņa, ticība, apņēmība jauniem darbiem!

Evita Lielupe, Maija Mitre,
PII „Pienenīte” pirmsskolas skolotājas

Krāsainā nedēļa “Zaķēnu” grupiņā

PII „Pienenīte” „Zaķēnu” grupas bērni janvāra trešo nedēļu veltīja krāsu iepazīšanai un šo zināšanu nostiprināšanai. Katras nedēļas diena bija veltīta noteiktai krāsai. Vecāki šai dienai bērniem piemeklēja apģērbu ar attiecīgu krāsu. Bērniem tas iepriecināja, jo tas bija ļoti neparasti un skaisti – visiem vienādas krāsas apģērbs! Un skolotājam arī!

Ar šo tēmu pievērsām bērnu uzmanību apkārtējās pasaules daudzveidībai un daudzkrāsainībai. Bērni aizdomājās un sāka saprast, kas ir vissvarīgākais dabā un apkārtnē saistībā ar krāsām.

Pirmdienā – dzeltenās krāsas diena. Bērniem tika atskaņota I. Ziedoņa „Dzeltenā pasaka”. Dzeltenai krāsai vissvarīgākā ir saule. Tāpēc katrs sev pagatavoja saulīti.

Otrdienā – zaļās krāsas diena. Zaļā krāsa – dabā visapkārt. Uz Zemes zaļā krāsa vajadzīga cilvēkam dzīvības nodrošināšanai. Bērni gāja kustību rotaļā „Vardīte” un konstruēja no papīra zaļu vardīti.

Trešdienā – sarkanās krāsas dienā – bērni stāstīja un rādīja,

„Zaķēni”. Foto – Ilzīte Vigante

kas ir sarkans visapkārt. Un tad tika vērtā vaļā pārsteigumu kaste. Kas tik tur nebija – sarkana cepure, sarkani zīmuli, maks, rotas lietas...!

Ceturtdienā – zilās krāsas diena. Zilā krāsa ūdenim un debesu

valstībai. Bērni mācījās locīt laivīņas un tās peldināt lielā bļodā.

Piektdienā – raibās krāsas diena. Piektdienā gandrīz kā svētku diena! Audzēkņi paši gatavoja sev veselīgus, garšīgus un krāsainus augļu salātus.

„Zaķēnu” grupiņa jums novēl: lai dzīve krāsaina kā pati varavīksne!

„Zaķēnu” grupas skolotājas
Ilzīte un Sanita, un skolotāja palīdzēja **Sandra**

Uzmirdz zvaigznes 2023

7. janvārī Ērgļu saietā namā norisinājās jaungada pārsteigumu pasākums Ērgļu apvienības amatiermākslas kolektīviem UZMIRDZ ZVAIGZNES.

Jaunajā – zaķa gadā – visi kolektīvu vadītāji tika sumināti un lielā amatiermākslas kolektīvu dalībnieku saime iepazīs arī ar jaunajiem kolektīvu vadītājiem. Jaukto kori „Ērgļi” vada dirigente Marika Slotina-Brante, un Tautas lietišķās mākslas studijā „Ērgļi” darbus va-

dīs Rudīte Platā. Abas vadītājas ir no Cēsu puses. Ar savu sveicienu pasākumu kuplēja tautas deju kolektīvi „Rūdis”, „Rūdofls”, „Ērgļu jaunieši”, dāmu deju grupa „Varbūt” (vadītāja Antra Grinberga), tautas deju kolektīvs „Pastalnieki” (vadītāja Mārīte Taškāne), Ērgļu teātris (režisore Terēzija Kaimiņa), Tautas mūzikas kopa „Pulgossnieši” (vadītāja Vineta Dāve).

Spītējot vīrusiem, priekšnesumu sniedza stiprākie no ma-

zajiem deju kolektīva „Pienenīte” (vadītāja Antra Grinberga) un sporta deju kolektīva „Vizbulīte” dejotāji (vadītāja Sandra Avotiņa).

Spēku, izturību un radošu garu Dziesmu un deju svētku gadā novēlēja kolektīviem, kas jau jūlija sākumā dosies uz Rīgu. XXVII Vispārējais latviešu dziesmu un XVII deju svētki notiks no 2023. gada 30. jūnija līdz 9. jūlijam Rīgā, to galvenais akcents būs Dziesmusvētku tradīcijas 150 gade. Ar

apņēmību un lielu darba sparu tiem gatavojas jauktais koris Ērgļi, Tautas deju kolektīvi – „Rūdofls”, „Rūdis”, „Ērgļu jaunieši”, „Pastalnieki”, kā arī Tautas lietišķās mākslas studija „Ērgļi”.

Jau aprīlī šiem kolektīviem atlases skates. Lai mums visiem veicas!

Sandra Avotiņa,
Ērgļu saietā nama vadītāja

Novadpētniecības darbs „Braku” muzejā (20. turpinājums)

„Kalna Jērcēni”

Jumurdas pagastā atrodas „Kalna Jērcēni”, kas vēsturiski piederēja Cirstu muižai. Ir bijušas vairākas mājas – „Kalna Jērcēni”, „Vidus Jērcēni” un „Lejas Jērcēni”. „Kalna Jērcēnu” māja celta 1875. gadā. 20. gadsimta pirmajā pusē. Te saimniekoja Jānis Sirmbārdis. Līdzās mājai bija liela un plaša kūts, klēts, rīja, šķūnis, pirtīņa. Turēja apmēram 12 govis un trīs zirgus.

Sirmbārzu ģimenē bija viens dēls un trīs meitas. Par godu dēla Augusta dzimšanai 1911. gada 13. aprīlī pie namdurvim iestādīja ozolu (tas zaļo vēl joprojām). „Kalna Jērcēnos” turpināja saimniekot Augusts, māsām katrai tika izmaksāta sava mantojuma daļa. Jaunais saimnieks bija izskolojis par dārzkopī, agronomu. Skaisti iekopa mājas – bija liels ābeldārzs (tas gan 1940. gadā izsala), grantēti ceļi, izveidota bišu drava. Strādādams smagos lauku darbus, viņš atrada laiku, lai kladītē pierakstītu savus dzejolus un stāstīnus, taču tie tā arī palika rokkrakstā un plašākai sabiedrībai nebija zināmi.

Par sievu Augusts apņēma meiteni no Katrīnas puses – Valentīnu Silabriedi. 1937. gadā pasaulē nāca viņu pirmdzimtais – Jānis, tad Māra un Ruta. Bērnu audzināšanā lielisks palīgs bija Valentīnas mamma Natālija Silabriede. Viņa bija liela dziedātāja, mācīja bērniem rotaļas, dejas. Mazie vecmammu ļoti iemīlēja, jo viņa vienmēr bija ar mazbērniem kopā. Mamma Valentīna un tēvs Augusts bija aizņemti darbos.

Mājas mierīgo un ierasto dzīvi pārtrauca Otrās pasaules karš. 1944. gadā Augustu iesauca leģionā, un, šajā gadā Kurzemes katlā viņš arī aizvēra acis uz mūžu. Tuvinieki tā arī nezina, kur ir Augusta Sirmbārža mūža mājas...

1944. gada augusta un septembra kauju laikā „Kalna Jērcēnu” māju iemītnieki devās bēgļu gaitās. Kad atgriezās, saimniecības ēkas bija nopostītas, mājas vienā galā bija sprāgusi bumba un palikusi dzija bedre (to ilgus gadus bēra, kamēr nolīdzināja). Ne daudz pielabojot, mājā varēja dzīvot. Lopus sākumā turēja pirtīņā, tad pagrabā. Daudz darba nācās ieguldīt, lai sakoptu kara izpostīto pagalmu un teritoriju.

1949. gada 25. marts iezīmējās ar savu traģiku. Valentīnai piespiedu kārtā nācās vest cilvēkus, kuri bija paredzēti izsūtīšanai. Izrādās, Sirmbārži arī bija sarakstā, taču laimīgā kārtā viņus izsvītroja un neizveda. Valentīnai 25. marts bija ļoti smaga un emocionāli grūta diena. Ja viņas ģimēni neizsūtīja, tad sieviete redzēja tās šausmas, kuras pārdzīvoja cilvēki šajā baissajā brīdī, kad neviens nezina, kas notiks, kur viņus tālāk vedīs...

Tad nāca kolhozu laiks, kad Sirmbārziem atņēma lopus (dīvus zirgus, govīs), atstāja aitas un vienu gotiņu. Valentīna strādāja lauku brigādē, pa vasarām bērni palīdzēja darbos. Jānis, Māra un Ruta izmācījās Jumurdas septiņgadīgajā skolā, tālāk – katram savs ceļš. Jānis kļuva par žurnālistu un strādāja Rīgā, ilgus gadus bija redaktors izdevniecībā „Liesma”. Ruta dzīvi saistīja ar Rūjienu un medicīnu. Māra ir strādājusi dažādos darbus.

„Jērcēni”. 1950

„Jērcēni”. 2019

Valentīnas dzīvē ienāca Andrejs Ezertēvs, kas sāka dzīvot „Kalna Jērcēnos”. Visbiežāk pa vasarām lauku darbos palīdzēja meita Māra. Viņas dēls Jānis Valkovskis te pavadīja bērnību. Puišs vecmammu Valentīnu iesauca par mīļo. Savukārt Andreju visi dēvēja par vecopapu. 1980. gados no dzīves aizgāja Valentīna, tad Andrejs. Kādu laiku mājas palika tukšas, jo katram no bērniem bija sava dzīve, darbi, ikdiena.

1980. gadu beigās/ 1990. gadu sākumā pa vasarām te sāka dzīvot Jānis Sirmbārdis ar kundzi Lidiju, iekopa dārziņu, dažkārt turēja arī vistas. Viņš bija kļūvis par pazīstamu dzejnieku, laikam rakstīšanas talantu mantojis no tēva Augusta. J. Sirmbārdis tulkoja arī krievu, baltkrievu, ukraiņu un gružīņu autoru darbus. Literārā mantojumā atstājis 15 dzejoļu krājumus, starp tiem – „Asnu zobenī”, „Saulstaru atslēgas”, „Kartupeļu rakšana Ērgļos”, „Dzejas mājas kapitālmontāža”, „Ak, mūžs!”, „Atskaidrošanās”, „Neaizmirstulu plāvējs”. J. Sirmbārža dzejai raksturīga tēlainība, reālistisks skatījums uz notikumiem, vienkāršība un arī ironiskums, galvenās tematiskās līnijas – darbs, daba, mīlestība, spēja uzpurēties, domas par tautas likteņgaitām.

Pa vasarām dzīvodami Jumurdā, Jānis un Lidija labprāt iesaistījās pagasta kultūras dzīvē. J. Sirmbārdis ir ciemojies Jumurdas pamatskolā. 1995. gadā, sagaidot skolas salidojumu, uzrakstīja skaistas dzejas rindas:
„(.) Te mūsu bērniņa mit,
Lai kāda tā bijusi kuram.
To atkal mums ieraudzīt,
Kad sarta atmiņas kuram. (..)”
Dzejolim melodiju komponēja Jumurdas skolas direktore Karmena Roze (Uškāne). Šī dziesma ir Jumurdas sieviešu vokālā ansambļa

„levziedi” repertuārā.

Jumurdā ir notikuši arī J. Sirmbārža grāmatu atvēršanas svētki. Uz kultūras pasākumiem dzejnieks parasti bija kopā ar kundzi Lidiju, kura allaž par viņu uztraucās, rūpējās, lai viss būtu kārtībā.

2015. gada 23. jūnijā dzejnieks devās aizsaulē ceļos, bet mājās jau pastāvīgi dzīvoja un saimniekoja viņa dēls Jānis. Mūs-

„Aptieka”. 1940

„Ceriņi”. 2020

dienās „Jērcēnos” rit dzīve ierastā kārtībā, par kuru nu atbildīgs Jānis Sirmbārdis juniors.

Aptieka/ „Ceriņi”

Sausnējas centrā ceļā Ērgļi–Plaviņas malā atrodas mājas „Ceriņi”. Vēsturiski šajā vietā izveidojās lauku aptieka, kas dibināta 1904. gada 17. maijā. Tā piederēja Sausnējas baronam Maksimilianam fon Kreišam. Viņa laikā aptiekas nomnieki bija Vilhelms Tušs, pēc viņa Kārlis Dūms. Kad 1925. gadā beidzās Kreiša saistības ar šo ēku, par aptiekas īpašnieku kļuva Kārlis Dūms, viņš bija arī aptiekārs. Kārlis bija studējis Vācijā par ārstu, taču naudas trūkuma dēļ izmācījās par aptiekāru. Viņa sieva Elizabete Dūma, dzimusi Šaringa, bija vāciete. Sausnējieši Kārlī atmiņas kā gudru un zinošu aptiekāru, taču viņš 1931. gadā pēkšņi nomira. Pēc vīra nāves Elizabete pārcēlās dzīvot uz Rīgu, bet aptieku iznomāja aptiekāra palīgam Arnoldam Feldmanim. Par aptiekāri vienu gadu strādāja Lidija Bražus, pēc tam līdz 1935. gadam – A. Feldmanis. No 1935. līdz 1940. gadam aptieku iznomāja Alīda Blumberga, viņa bija arī pārvaldniece. 1940. gadā Elizabete Dūma aptieku pārdeva Irmai Sebrei, kura te strādāja par aptiekāri. Neilgu laiku – no 1940. līdz 1941. gadam – aptieku pārņēma padomju vara. 1944. gada augstākā kara darbības rezultātā ēka nodega, bet īpašniece I. Sebre ar ģimēni devās bēgļu gaitās.

Ilgu laiku aptiekas vietā bija vien drupu kaudzes. Kad 1950. gados kolhozniekiem Sausnējā bija iespēja būvēt mājas, tad uz šīs ēkas pamatiem savu mītni izvēlējās celt Smitu ģimene, kura dzīvoja „Mažņēnos”. Vispirms tika atbrīvoti pamati no gruveciem, iztīrīts pagrabs. Celtniecības darbi sākās 1957. gadā – tika sagatavoti kokmateriāli, ie-

mūrēti pamati, likti balķu vainagi, jumts un veikti iekšdarbi. Paralēli tika atjaunota arī kūts, kura kara laikā, 1944. gadā, bija nodegusi.

1958. gada rudenī māja tika pabeigta un tajā varēja sākt dzīvot. Uz „Ceriņiem” no „Mažņēniem” pārcēlās leva Šmite ar meitām Loniju un Olgu. Dēls Augusts ar ģimēni turpināja dzīvot „Putrēnos”, jo strādāja skolā. Augusts ar sievu Mariju un meitām Anitu un Gundegu uz jauno māju atnāca 1963. gadā, kad Sausnējā sāka darboties astongadīgā skola. Mājai tika izbūvēts arī otrais stāvs, lai visiem ir, kur palikt. Pakāpeniski tika iekopta apkārtnē, izveidots augļu dārzs.

„Ceriņu” mājas vecākā iemītniece leva kopā ar vīru Pēteri Šmitu bija izaudzinājusi septiņus bērnus – Olgu, Veru, Jāni, Augustu, Loniju, Elzu un Zeltu (nomināla maza). Sausnējā palika meitas Olga un Lonija un dēls Augusts. Olga bija čakla un strādīga, dziedāja korī, labi spēlēja teātri. Kara gados smagi saslima un visu mūžu nācās sadzīvot ar slimības sekām. Lonija jau Latvijas pirmās brīvvalsts laikā bija zināma kā godu saimniece un šo darbu turpināja veikt arī pēc Otrā pasaules kara. Kad 1949. gadā izveidoja kolhozu, viņa strādāja „Mažņēnu” fermā par slaucēju. Pārceloties 1958. gadā uz Sausnēju, Lonija turpināja darbu kolhozā. Dažas vasaras pie „Ceriņiem” tika ierīkotas vasaras mitnes kolhoza sviņiem vai telņiem, tad darbs bija pie mājām. Kopā ar Brālī Augustu uzturēja kopīgu piemājas saimniecību, kurā darbojās un palīdzēja visi „Ceriņu” iemītnieki. Lonija bija klusa, čakla, izpalīdzīga un parasti mājiniekiem gatavojā ēst.

Augusta darbs saistījās ar skolas saimniecisko dzīvi. Jau „Putrēnos” viņam bija uzticēts kopt skolas zirgu, barot, sagatavot sienu. Ar to apstrādāja skolas dārzus, pieveda preces, malķu. Augusts remontēja, laboja, palīdzēja skolotājiem. Gan Augusts, gan viņa sieva Marija bija Sausnējas kultūras cilvēki, dziedāja korī, apmeklēja pasākumus. Marija līdzās skolotājas darbam aizvien vairāk interesējās par Sausnējas vēsturi, pētīja, pierakstīja, uzrunāja cilvēkus, pēc viņas iniciatīvas Baltajā mājā izveidoja Sausnējas pagasta muzeju.

„Ceriņu” mājās vienu paaudzi nomainīja otra – 1980. gados no dzīves aizgāja mamma leva, tad Olga, 2006. gadā – Lonija. Mājās turpināja saimniekot Augusts un Marija Šmite ar meitām. Anita un Gundega izauga, izskolojās. Anita savu dzīvi saistīja ar Liezēri, Gundega – ar Ogrī. Sirdi priecēja mazbērni – Diāna, Aigars, Zanda un Kārlis. Visi allaž bija mīļi gaidīti „Ceriņos”. Kad 2011. gadā Marija aizgāja mūžības ceļos, 2013. gadā – Augusts, par māju rūpes uzņēmās meita Gundega ar savējiem. Lai arī viņa pastāvīgi te nedzīvo, mājas ir sakoptas, un tie ir tik labi būt vasarās – kad viss zied, jālo un kā senāk var izstaigāt bērniņas takas un domāt satikt savus mīļos.

Materiālu apkopoja **Zinta Saulīte**, „Braku” muzeja vadītāja

„Būt visam labam par ceļa rādītāju” (R. Blaumanis)

Sagaidot rakstnieka Rūdolfa Blaumaņa 160. dzimšanas dienu, Ērgļu saieta namā 27. janvārī notika pasākums “Būt visam labam par ceļa rādītāju”. Sarīkojumā ar jaukiem priekšnesumiem skatītājus priecēji skolēni no dažādām skolām.

Rakstnieka jubilejas pasākumu vadīja „Braku” muzeja vadītāja Zinta Saulīte, akcentējot R. Blaumaņa kultūrvēsturisko nozīmi un pauzot prieku par skolu atsaucību, organizējot šo sarīkojumu. Lai jaunieši labāk zinātu un saprastu R. Blaumaņa dzīves gājumu un viņa paveikto, kopīgi noskatījāmies apvienības „Mana Filmu Studija” veidoto prezentācijas videofilmu, kurā bija iespēja aizcelot tālā pagātnē. R. Blaumanis pasaulē nāca 1863. gada 1. janvārī Ērgļu muižā Karļines un Matisa Blaumaņu ģimenē kā pirmdzimtais. Lai arī vecākiem nebija viegli materiālie apstākļi, savam dēlam viņi centās dot labu izglītību, sūtot Rūdolfu Annas Rubīnas meiteņu privātskolā un Rīgas vācu tirdzniecības skolā. Kļūstot par rakstnieku, R. Blaumanis izvēlējās žurnālista darbu, kas bija tuvāks viņa iemīļotajai nodarbei – rakstīšanai. Tā nu dzīve aizritēja gan Rīgā, gan Ērgļos, gan Pēterburgā, taču vislielākā vērtība ir R. Blaumaņa uzrakstītās lugas, noveles, stāsti un dzeja. Šo darbu pasaulē mūs ievada pasākuma dalībnieki.

Ērgļu vidusskolas 6., 7., un 9. klases skolēni iepriecināja ar literārās pasakas „Velniņi” fragmenta dramatiķējumu, kurā ielūkojamies, kā velniņi izbēga no elles un zemnieku sētā veica palaidnības (skolotājas Evita Punovska, Indra Rone). Sīrnīgi skanēja dziesmas ar R. Blaumaņa vārdiem – Emīlija Apšite izpildīja dziesmu „Miedzīns” (muzikālā pedagoģe leva Vilnīte), Undīne Ceplīte – dziesmu „Mīlestība”, pavadījumu spēlēja Bernadeta Cielava; Sabine Viksnīte dziedāja „Vēl tu rozēs plūc”, pie akordeona Kārlis Ozols (skolotāja Vineta Dāve). R. Blaumaņa balādi

Fragments no „Skroderdienām Silmačos”, spēlēja Taurupes pamatskolas skolēni.

Pasakas „Velniņi” dramatiķējums, spēlēja Ērgļu vidusskolas skolēni.

Fragments no „Skroderdienām Silmačos”, spēlēja Madlienas vidusskolas skolēni.

U. Ceplīte un B. Cielava izpilda dziesmu „Mīlestība’”.

„Tālavas taurētājs” deklamēja Sen-dijs Vīgubs (skolotāja Indra Rone). Taurupes pamatskolas Ma-zozolu filiālēs skolēni deklamēja R. Blaumaņa dabas liriku – dzejoli „Ziema” un „Brenča pavasara vēst-neši” (skolotāja Ineta Dreimane). Taurupes pamatskolas 7. – 9. kla-ses audzēkņi azartiski un atraktīvi nospēlēja fragmentu no „Skroder-dienām Silmačos”, radot jaņu no-kanrāju Kārlis Ozols (skolotāja Vineta Dāve). R. Blaumaņa balādi

Pindaks meitenam no dusmām noplēš vai ausi, un tomēr jaunieši par to nebēdā un jautri uzdzied. Paldies skolotājām Dainai Šviksti-ņai un Vandai Prāncānei.

Madlienas vidusskolas skolēni priecēja ar dzejas priekšnesumu, kurā Daniela Traine deklamēja dze-joli “Mazās Martas dziesma”, bet Sandija Tobiasē spēlēja klavieru pa-vadījumu (skolotāja Justīne Linde). Ar deģsmi un jautra humora devu sarunājas ar Kārlēnu, bet bargais

dienas Silmačos” fragmentu, kurā tēloja Ābrams, bet sievas – Pinda-cīša, Tomuļu māte un Bebene – strī-doties viena otru aplēja ar ūdeni (skolotāja Vija Jēkabsons).

Noslēgumā bija jāatbild uz jautājumiem par Rūdolfu Blauma-ni. Skolēni bija ļoti uzmanīgi kla-ujoties, jo atbildēja ātri un labi. Pasākuma izskaņā visi nodziedāja dziesmu „Čik bēdīgi tie vecāki” – skanēja brīnīšķīgi. Kopīgi rakstīja svētkus un izgodinājām rakstnieku

Rūdolfu Blaumanī. Paldies visiem, kas palīdzēja pasākuma organizēšanā! Paldies skolotājām, kuras neatteica un atbalstīja, īpaši Ogres novada sko-lām, jo daudzi no skolēniem ne-maz nav bijuši Ērgļu saietas namā un pirmo reizi uzstājās uz šīs ska-tuves. Uz tikšanos kāda cita Blau-manim vēlītā sarīkojumā!
Zinta Saulīte, „Braku” muzeja vadītāja
Zintas Saulītes foto

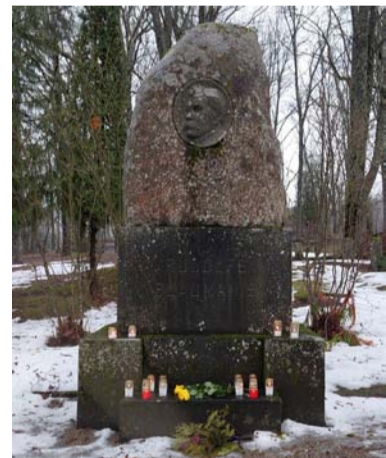
1. janvāris – Rūdolfam Blaumanim 160

Literatūras klasiķis Rūdolfs Blaumanis pasaulē nāca 1863. gada 1. janvārī Ērgļu muižas kal-pu Matisa un Karļines Blaumaņu ģimenē. Kad puisēnam bija pieci gadi, vecāki pārcēlās uz „Brakiem” – mājām, kas atrodas uz kalna. Zeme te smaga un mālaina, grūti apstrādājama. Kaut „Braki” bija rentes mājas, par kurām Blau-maņiem ik gadu bija jāmaksā vairāk nekā 200 rubļu, Rūdolfs šo vietu no sirds iemīlēja, te jutās vislabāk un sarakstīja lielāko daļu darbu. Par latviešu literatūras zelta fondu ir kļuvušas noveles „Nāves ēnā”, „Salna pavasārī”, „Purva bridējs”, „Raudupiete”, lugas „Pazudušais dēls”, „Indrāni”, „Skroderdienas Sil-mačos”, pasaka „Velniņi”, dzejolis „Tālavas taurētājs”. Rakstnieks kļu-va par žurnālistu un strādāja Rīgā, te baudīja kultūras dzīvi, iepazīnās ar intelektuāliem un gudriem cilvē-kiem, Rīgas Latviešu teātri iestudē-ja R. Blaumaņa lugas. Spraugājā ir darbīgajā ikdienā netika aizmirsti arī Ērgļi un „Braki”, uz kuriem viņš devās ik pa laikam, lai atpūstos, lai stiprinātu veselību un aktīvi iesaistītos Ērgļu kultūras norisēs. Pagastmājā rakstnieka dzīves laikā iestudēja gandrīz visas viņa lugas. R. Blaumanis bija gan režisors, gan

aktieris, gan grimētājs, ja vajadzē-ja, arī dziedāja. Dramaturgs bija prasīgs un stingrs, necieta pavir-šību, priecējās par katru veiksmīgi iestudētu lugu Ērgļos, un savukārt savēji novērtēja R. Blaumaņa pū-les, lepojās ar viņu un pateicās.

Kaut rakstnieks jau 115 gadus kā devies mūžībā, viņa atstātais mantojums dzejā, prozā un drāmā joprojām ir aktuāls un mūsdienīgs – lugas iestudē teātros Latvijā un pasaulē, R. Blaumanī māca skolā, par viņu runā un raksta. Reizēm liekas, ka dramaturgs palīdz dzīvot, neklūdīties, novērtēt sev tuvos, sa-skatīt dzīves galvenās vērtības.

Ērgļos 2023. gads aizsākās R. Blaumaņa zīmē. Godinot rakstnie-ka piemiņu, 1. janvārī Blaumaņa kapos tika aizdegta sveču lies-miņas un nolikti ziedi. Tālāk ceļš uz Rīgu, lai piedalītos E. Smīlģa Teātra muzeja organizētajā pasā-kumā „Sarunas Smīlģa kabinetā. Rūdolfam Blaumanim 160”. Sarī-kojumu vadīja teātra zinātnieks un muzeja vadītājs Jānis Siliņš, pie-dāvājot ieskatu R. Blaumaņa lugu iestudējumos. Pasākumu bagāti-nāja uzacīnāto viesu uzstāšanās. Aktrise Indra Burkovska deklamēja R. Blaumaņa dzeju, kā arī dziedāja dziesmas ar viņa vārdiem, atcerē-

Blaumaņa atdusas vieta 1. janvārī. Foto – Z. Saulīte

Ērgļenieši ciemojas Teātra muzejā Rīgā. Foto no pasākuma.

jās 1983. gadā iestudēto koncert-uzvedumu “... bez glazē cimdiem”. Aktrise Inesei Ramutei, kura spē-lējusi visdažādākās lomas Blau-maņa lugās, emocionāli spēcīga atmi-nā palikusi mātes loma “Pazudušā dēla” izrādē kopā ar jaunajiem aktieriem. Režisore Māra Kīmele atzina R. Blaumaņa ģenialitāti un pamatīgumu, viņai patīk iestudēt rakstnieka darbus, īpaši to mācīt darīt jaunajai paaudzei, kurai bie-ži dramaturģis ir svešs un maz zi-nāms. Latvijas Kultūras akadēmijas Dramatiskā teātra aktieru mākslas

studenti Elizabete Milta un Tomass Ābolkalns nospēlēja etiķi, kam par pamatu tika izmantots stāsts “Ne-zāle”. “Braku” muzeja vadītāja Zinta Saulīte pastāstīja par R. Blaumaņa lugu iestudējumiem Ērgļu pagast-mājā rakstnieka dzīves laikā, par brīvdabas izrādēm “Braku” muze-jā, interesantiem atgadījumiem pamatīgumu, viņai patīk iestudēt rakstnieka darbus, īpaši to mācīt darīt jaunajai paaudzei, kurai bie-ži dramaturģis ir svešs un maz zi-nāms. Latvijas Kultūras akadēmijas Dramatiskā teātra aktieru mākslas

aktieru spēli, uzklausīja interesan-tus stāstus un vērtīgas atziņas. Bija tik patīkami, ka 1. janvā-ris sacīes Blaumaņa zīmē, godinot rakstnieku gan Ērgļos, gan Rīgā. Paldies „Braku” muzeja ļaudim un ērgļeniešiem, kuri atnāca uz Blau-maņa atdusas vietu un aizdedza sveču liesmiņas, paldies tiem, kuri devās uz Rīgu, lai kopīgi svinētu dzimšanas dienu Teātra muzejā. Mums izdevās radīt skaistus svēt-kus Rūdolfam Blaumanim.
Zinta Saulīte, „Braku” muzeja vadītāja

Ērgļu bibliotēkas ziņas

2023. gadā lasītājiem piedāvājam

Preses izdevumus pieaugušajiem – *Praktiskais Latvietis; Patiesā Dzīve; Klubs; Mājas Viessis; Lilita; Praktiskie Rokdarbi; Nezināmā Vēsture; Burda easy; Sporta Avīze; Latvijas Noklusētā Vēsture; Ieva; Ievas Veselība; Ievas Stāsti; Lauku Māja; Santa; Mans Dārzs; Ievas Virtuve; Dari Pats; Ilustrētā Zinātne; Ilustrētā Pasaules Vēsture; Leģendas; Ir; Sestdiena, Stars; Diena.*

Arī šogad bibliotēkā lasītāji var izmantot datubāzes:

Letonika.lv.

- Letonika.lv ir uzticams avots ar plašu informāciju par Latvijas kultūru, vēsturi, valodu, dabu un literatūru, īpaši noderīgs skolēniem un skolotājiem.
- Portāls piedāvā meklēt un strādāt ar informāciju, kas atrodama enciklopēdiskos resursos un vārdnīcās, izmantot attēlu, audio un video arhīva materiālus.
- Ar lietotāJVārdu un paroli var piekļūt visiem datubāzē iekļautajiem informācijas resursiem, izņemot ar autortiesībām aizsargātos lasītavas darbus, arī ārpus bibliotēkas. Ja jums vēl nav letonika.lv lietotāJVārda un paroles, aicinām tos jaūtāt bibliotēkā.

News.lv

Lursoft laikrakstu bibliotēka. Latvijas centrālo un reģionālo periodisko izdevumu publikāciju, ziņu un rakstu apkopojums internetā. Laikrakstu arhīvs pieejams no 1994. gada. Datubāzē ir iespējams meklēt rakstus pēc vēlamajiem kritērijiem. Viss datubāzes saturs pieejams bibliotēkā klātienē, pieslēdzoties tai no bibliotēkā pieejamajiem datoriem vai personīgā klēpjatora, planšetes, viedtālruņa.

LNB Digitālā bibliotēka:

- grāmatu kolekcija: gramatas.Indb.lv
- periodikas kolekcija: periodika.lv
- vēsturisko karšu pārļūks: kartes.Indb.lv
- zudušo un izmaiņu skarto Latvijas kultūrvēsturisko vērtību

Gērnijas Latviešu asociācija iepriecina daudzbērnu ģimenes Ērgļu pagastā

Šogad, 6. janvārī, Zvaigznes dienā, Ērgļu pagasta saieta nama svētku zālē pulcējās Ērgļu pagasta daudzbērnu ģimeņu bērni no ģimenēm, kurās aug četri un vairāk jaunie Latvijas mantinieki. Svētku telpā virmoja pacīlāta noskaņa. Bērni sastapās ar pārsteigumu, kuru viņiem sagatavoja Apvienotās Karalistes salas Gērnijas latvieši. Nesenajā 2015. gada Ziemassvētku laikā Gērnijas salā pie Lielbritānijas tika likti pamati Ziemassvētku labdarības akcijai „Piepildi kurpu kastī Latvijas bērniem!”. Akcija, kuru rīko Gērnijas Latvīešu asociācija, iesaistās gan daudzi angļiski runājošie salas pamatiedzīvotāji, kā arī latvieši, kuri ir otra plašāk pārstāvētā tautība Gērnijas salā. Akcijas rezultātā tiek iepriecināti Ērgļu bērni. Šogad dāvanas nonāca Ērgļu pagasta ģimenēs. 16 bērni saņēma savu sapņu piepildījumu. Gērnijā akciju organizēja Dainis Nadziņš un Agnese Murphy ar darbīgu koman-

Ar Madonas novada pašvaldības domes lēmumu Nr. 712 ir apstiprināts jauns Maksas pakalpojumu cenrādīs Madonas novada vietējās nozīmes bibliotēkās.						
Nr. p.k.	Pakalpojuma veids	Mērv.	Cena bez PVN (euro)	PVN (euro)	Cena ar PVN (euro)	
1	Kopija, izdrukā no bibliotēkas krājumiem (bez PVN)					
1.1	A4 formāts melnbalts	1 lpp.	0,09	*	*	
1.2	A4 formāts melnbalts	Abas puses	0,18	*	*	
1.3	A4 formāts krāsains	1 lpp.	0,25	*	*	
1.4	A4 formāts krāsains	Abas puses	0,50	*	*	
1.5	A3 formāts melnbalts	1 lpp.	0,18	*	*	
1.6	A3 formāts melnbalts (abas puses)	Abas puses	0,36	*	*	
2	Kopija, izdrukā no klienta materiāliem (ar PVN 21%)					
2.1	A4 formāts melnbalts	1 lpp.	0,09	0,02	0,11	
2.2	A4 formāts melnbalts	Abas puses	0,18	0,04	0,22	
2.3	A4 formāts krāsains	1 lpp.	0,25	0,05	0,30	
2.4	A4 formāts krāsains	Abas puses	0,50	0,10	0,60	
2.5	A3 formāts melnbalts	1 lpp.	0,18	0,04	0,22	
2.6	A3 formāts melnbaltas	Abas puses	0,36	0,07	0,42	
3	Laminēšana no bibliotēkas krājuma (bez PVN)					
3.2	A4 formāts	1 lpp.	0,55	*	*	
4	Laminēšana klienta dokumentiem (PNV 21%)					
4.2	A4 formāts	1 lpp.	0,55	0,12	0,67	
5	Attēla un teksta skenēšana no bibliotēkas krājumiem (bez PVN)					
5.1	1 lapa	1 lpp.	0,09	*	*	
5.2	1 lapa	Abas puses	0,18	*	*	
6	Attēla un teksta skenēšana no klienta materiāliem (ar PVN 21%)					
6.1.	1 lapa	1 lpp.	0,09	0,02	0,11	
6.2.	1 lapa	Abas puses	0,18	0,04	0,22	
7	Pasūtīšana SBA (starpbibliotēku abonements) kārtā					Pasta izdevumus iespieddarbu nosūtīšanai atpakaļ sedz klients

attēlu kolekcija: www.zudusi-latvija.lv

- LNB Bērnu literatūras centra veidotais interaktīvais komunicācijas rīks un digitālā bibliotēka: lasamkoks.lv un citas.
- 3td e-GRĀMATU bibliotēka**

Pieejama bibliotēkā reģistrētiem lietotājiem. E-grāmatas šajā platformā ir iespējams lasīt bez maksas tiešsaistē vai mobilajā ierīcē, ja lietotājs sistēmā ir reģistrējies ar autorizācijas datiem (lietotāJVārds un parole), kurus katram

lietotājam individuāli bibliotēkā izsniedz bibliotekārs. Šobrīd pieejamas vairāk nekā 560 e- grāmatas latviešu valodā.

Līdz 28. februārim bibliotēkā apskatāma Sandras Kokas fotoizstāde „Pieļasiť sirdi”

Pati autore raksta: “Fotogrāfija un literatūra ir ne tikai manas kaislības, bet arī dzīvesveids. Radot grāmatu atsauksmes, es beidzot apvienoju šīs abas aizraušanās, lai atspoguļotu savas izjūtas un dzīves redzējumu.

Gaidīsim jūs bibliotēkā.
Sarmīte Dreiblate,
Ērgļu pagasta bibliotēkas vadītāja

du. Latvijā akcijas noslēguma posmu – dāvanu pasniegšanu – veica jumurdieši Silvija un Artūrs Kukuļi, kuri arī daudzus gadus dzīvoja un strādāja Gērnijā. Silvija Kukule teic sirsniņo paldies par atsaucību, atbalstu Egilam Bērzinam un mednieku kolektīvam “Mednis”, biedrībai „Vecpiebalgas rūķi” un Ērgļu pagasta sociālajai darbiniecei Signei

Masalskai. Paldies Gērnijas Latviešu asociācijas laudim par prasmi iepriecināti! “Tas, kurš dara labu citiem, pats no tā gūst prieku”.

Agita Opincāne,
Jumurdas bibliotekāre
Artūra Kukuļa foto

Žurnāli mūsu bibliotēkā bērniem un jauniešiem

„Ucipuci” – Jauns žurnāls pašiem mazākajiem (3+). Enerģiskā rotaļu pūcīte Ucipuci ir izkāpusi no grāmatas un nu gatava spēlēties un mācīties kopā ar bērniem pati savā žurnālā! Protams, kopā ar savu mammu – rakstnieci Zani Zustu. Attīstoši uzdevumi, īsi stāstiņi, uzlīmes pirkstiņu vingrināšanai, kā arī citi jauki pārsteigumi.

„Spicīte” – Lielisks palīgs zinātkāriem bērniem lasītprasmes un rēķināšanas apgušanā. Žurnālā jūs atradīsiet pasakas, bilžu stāstus un dzejoļus, varēsiet rēķināt kopā ar Tomasu un Spicīti, baudīt aizraujošas spēles un labirintus, darboties ar krāsojamām grāmatiņām, radoši darboties un rast idejas vaļaspriējiem.

„Avenīte” – Žurnāls meitenēm (6-11). Testi, uzdevumi, mīklas, spēles, radoši darbiņi, stiliņš, jautras receptes un konkursi ar jaukām balviņām. Ko kopā dara draudzenes? Un kā pieradināt kaki? Par ko sapņo tavas vienaudzes citās pilsētās? Kā uzzinēt smieklīgu lapsu? Un kā pārvērst piedzīvojumā darbošanos virtuve? Viss, kas interesē meitenes!

„Super” – (6+) Visas šī žurnāla lasītājas ir Paulas, Emīlijas un Martas superdraudzenes! Žurnālā ir daudz dažādu tekstu par mūsdienu aktualitātēm (slavenības, tālrūnu lietotnes, jaunumi, filmas, mūzika), par lietām, kas šobrīd ir svarīgas bērniem (kā būt labam draugam, kā zināt, kad tavi draugi neizturas pret tevi labi, kā rūpēties par dabu, kā cīnīties pret izsmiešanu).

„Lielais detektīvs” – „Lielais Detektīvs” žurnāls puikām un meitenēm (6-11 gadi). Latvijā veidots žurnāls bērniem, kam patīk risināt āķīgus uzdevumus, šifrēt, minēt mīklas un noslēpumus, un radoši darboties. Lielais Detektīvs ļauj iejerties izmeklētāju lomās visai ģimenei. Kopā var darboties bērni, gudrais tētis un atjautīgā mamma, jo risināmās Detektīvu Lietas ir dažādu grūtību pakāpes – no vienkārša krāsojama attēla līdz krietni samudžinātam rēbusam.

„Ilustrētā Junioriem” – Unikālais, tepat Latvijā veidotais žurnāls, kas ik mēnesi uzrunā gan jauniešus vecumā no 8 līdz 14 gadiem, gan viņu vecākus, vecvecākus, pasniedzējus. Cilvēku un dzīvnieku pasaule, kosmoss, daba, vēstures labirinti, zinātniski pētījumi, konkursi ar lieliskām balvām. Žurnāls patīks arī tiem pieaugušajiem, kuru iediena saistīta ar jauniešiem – vecākiem un pedagogiem..

„Avene” – Žurnāls meitenēm (9+), kurām patīk un interesē ne tikai spožo un krāšņo slavenību pasaule, bet arī savas būtības, personības iepazīšana caur žurnālā uzdotajiem jautājumiem, tēmām. Meitenēm, kurās mēģina definēt savas vērtības turpmākajai dzīvei.

„Bērnu/ Jauniešu/ Vecāku” žūrijas eksperts!

Lielais lasīšanas maratons tuvojas noslēgumam! Ja vēl neesi paspējis lasīt kādu grāmatiņu, tad vēl to vari izdarīt līdz 15. februārim un aizpildīt elektronisko anketu. (Žūrijas grāmatu vērtēšanas anketa ir pieejama šeit: https://bernuzurija.limequery.com/481331?lang=lv).

Žūrijas dalībniekam:

- jāsniedz neliela informācija par sevi;
- jāatzīmē izlasītās grāmatas;
- no izvēlētajām grāmatām ir jāizveido savs grāmatu tops;
- jāuzraksta, kādēļ grāmatai piešķir pirmo vietu;
- jānovērtē grāmatas izskats;
- jāizsakās par sevi kā lasītāju. Ja nezinai vai neproti, kā to izdarīt, nāc vai zvani uz bibliotēku – bibliotekāres palīdzēs!

Paldies tiem, kas jau to ir izdarījuši!

Inga Stiebrīņa, bibliotekāre

*Simtiem sakurtu sārtu
Pret janvāra debesīm liesmo,
Tie ir Latvijas gada vārti,
Slēgti ar tautas dziesmu...
/D. Bitēna/*

1991. gada 13. janvāra rītā, pēc PSRS karaspēka uzbrukuma Viļņas televīzijas torņa aizstāvjiem, Latvijas Tautas frontes vadītāji Latvijas Radio aicināja iedzīvotājus ierasties Rīgā uz protesta manifestāciju. Daugavmalā sapulcējās ap 500 000 cilvēku, lai izteiktu atbalstu lietuviešiem un paustu gatavību turpināt valsts neatkarības atjaunošanas ceļu. Neapbruņoti cilvēki devās uz barikādēm no daudzām Latvijas pilsētām un lauku pagastiem. Smagā tehnika tika novirzīta uz valstiski svarīgiem objektiem: Latvijas Republikas Augstāko Padomi, LR Ministru Padomi, Latvijas Radio ēku Doma laukumā, Telefona un telegrāfa centrāli, Radio un televīzijas centru Zaķusalā, kā arī tiltiem. Aizsardzības pasākumus koordinēja LTF un Augstākās Padomes izveidotais aizsardzības štābs. 1991. gada barikāžu laiks Rīgā un citās Latvijas pilsētās turpinājās no 13. līdz 27. janvārim.

Šodien nozīmīgi šķiet jautājumi: kas mums bija barikādes, kāda bija to loma toreiz un tagad?

Dainis Ivāns, Latvijas Tautas frontes pirmais priekšsēdētājs: „Barikāžu laika notikumi lauza pasaules vēsturi. Tie uz mūžiem ierakstījušies Latvijas valstiskajā apziņā. Iedomājoties barikādes, reizēm saspringstu no uzdrīkstēšanās toreiz. Cilvēki nāca kailām rokām, sargāja brīvību un demokrātiju. Janvārī vajag atcerēties, jo tas ir viens no Latvijas pašapziņu veidojošiem stūrakmeņiem. Atmodas brīvības ilgās un barikāžu ugunsкуроs rūdījās ne vien tautas raksturs tā labākajās izpausmēs, bet dzīma kopējais, vārdos neizsakāmais un Satversmē neaprunktais priekšstats par Latvijas nākotni. Tādi vienoti, patriotiski, pat svēti kā toreiz mēs labprāt dzīvotu šodien arī sadzīvokos raīžu pasaulē, bet nesanāk.”

Barikāžu aizstāvju rindās atradās aptuveni 40 cilvēku no Sausnējas pagasta. Katram no viņiem ir savs atmiņu stāsts par trauskmaino laiku, pārdomas par piedzīvoto un pārdzīvoto, arī mūsdienu procesu vētējums. Uzklautos dažu barikāžu aizstāvju stāstus, atgriezāmies 32 gadu senos notikumos.

Aivars Ābelītis: „Toreiz strādāju kolhozā „Liepkalne” par smagās automašīnas šoferi. Sākās atmodas laiks, mūsu pusē bija aktīvi Latvijas Tautas frontes dalībnieki, piemēram, kolhoza virpotāja Elza Grendziņa. Brieda lielas pārmaiņas politikā, tauta sekoja līdzī notikumiem TV un radio pārraidēs. Satraukumu radīja notikumi Lietuvā, kur zem tankiem gāja bojā cilvēki.

Pēc 13. janvāra tautas manifestācijas cilvēki no visas Latvijas sāka ierasties Rīgā, lai celtu barikādes un stātos barikāžu aizstāvju rindās. Mūsu kolhoza priekšsēdētājs Artūrs Maklakovs uzrunāja cilvēkus, aicināja doties uz Rīgu. 19. janvārī ar mašīnu braucām uz Ērgļu staciju, tālāk ar vilcienu uz Rīgu. Atceros, ka mūsu grupā bija Valdis Aleksejevs, Alvis Kvants, Imants Tolmanis, viņa meita Ineta un es. Iebraucām Rīgā un devāmies uz Ministru Padomi, kur mūs pierēģistrēja un izstāstīja, kas da-

Barikāžu laiks – Latvijas pašapziņas veidotājs

1991. gada barikāžu aizstāvji pēc piemiņas medaļas saņemšanas Liepkalnes tautas namā 2007. gada 12. jūnijā. Fotogrāfija no laikraksta „Ērgļu Novada Ziņas” 06.2007.

Barikāžu aizstāvji tiekas pie ugunsкура Sausnējas muzeja pagalmā 2023. gada 20. janvārī. No kreisās: Aivars Ābelītis, Andris Dombrovskis, Jānis Solovjovs, Jānis Bubens, Ineta Tolmane, Valdis Aleksejevs. Foto – Valija Lele

rāms.

No visām Latvijas malām uz Rīgu brauca smagā tehnika ar dažādām kravām, lai nobloķētu ielas un ceļus. Pie Ministru Padomes ēkas stāvēja automašīna KAMAZ ar baļķu kravu. Dega ugunskurī, jo laiks bija ļoti auksts. Kinoteātri Latvijas Tautas frontes dalībnieki, piemēram, kolhoza virpotāja Elza Grendziņa. Brieda lielas pārmaiņas politikā, tauta sekoja līdzī notikumiem TV un radio pārraidēs. Satraukumu radīja notikumi Lietuvā, kur zem tankiem gāja bojā cilvēki. Pēc 13. janvāra tautas manifestācijas cilvēki no visas Latvijas sāka ierasties Rīgā, lai celtu barikādes un stātos barikāžu aizstāvju rindās. Mūsu kolhoza priekšsēdētājs Artūrs Maklakovs uzrunāja cilvēkus, aicināja doties uz Rīgu. 19. janvārī ar mašīnu braucām uz Ērgļu staciju, tālāk ar vilcienu uz Rīgu. Atceros, ka mūsu grupā bija Valdis Aleksejevs, Alvis Kvants, Imants Tolmanis, viņa meita Ineta un es. Iebraucām Rīgā un devāmies uz Ministru Padomi, kur mūs pierēģistrēja un izstāstīja, kas da-

nepiedzīvojam, bet sekojām notikumiem katrs savās mājās TV un radio ziņās.

Mans barikāžu aizstāvja laiks Rīgā pagāja diezgan mierīgi. Atsevišķas epizodes jau piemirsušās, bet tautas noskaņojums un cīņas gars ir neaizmirstams. Ar pārliecību par brīvu Latviju es devos uz barikādēm, jo mani senit vairākas paaudzēs bija smagi cietuši no padomju režīma. Mūsdienās jaunatnei nav intereses par šiem notikumiem, bet mūsu pienākums ir stāstīt, jo tā ir Latvijas vēsture. Mani satrauc dažādas neēdzigības, cilvēku bezatbildība un vienaldzība, varas augstprātība. Esmu Sidraukuma patriots, vēlos, lai dzīve lauros būtu labāka.”

Gundars Pobjarzens: „1991. gadā man bija 23 gadi, biju nodibinājis ģimeni, ar sievu un dēlu dzīvojam Taurupē. Es strādāju p/s „Taurupe” par traktoristu, man šis darbs patika un joprojām patīk darboties ar tehniku.

1991. gada janvāra notikumi ienāca arī manā dzīvē. Padomju saimniecības „Taurupe” vadība norīkoja uz Rīgu smago tehniku

un barikāžu dalībnieku nogādāšanai Rīgā un atpakaļ piešķīra saimniecības lielo autobusu „Ikarus”. Ar autobusu mēs ieradāmies Rīgā un tikām nosūtīti apsargāt Latvijas televīzijas torni. Staigājām, pētījām apkārtni, vērojām notiekošo. Visu laiku dega ugunskurī, cilvēki varēja sasildīties, tika gatavots ēdiens. Ēdām gan līdzpaņemtās, gan uz ugunsкура pagatavoto ēdienu, gan rīdzinieku sagādāto maltīti.

Runājot par sajūtām, jāsaka, ka šobrīd es nekādas īpašas emocijas nejutu. Bija neziņa, interese par notikumu tālāko gaitu, bet bailu nebija varbūt tāpēc, ka, divus gadus atrodoties dienestā padomju armijas rindās, bija piedzīvots ļoti daudz. Mana dienesta vieta bija Ukrainā – Odesā pie Melnās jūras. Dažreiz mācības bija līdzvērtīgas tistiem kaujas apstākļiem ar tistiem ieročiem un municiju. Bet tas jau ir cits stāsts...

Milēsim savu zemi, stāstīsim bērniem un mazbērniem par pagātnes notikumiem!”

Ineta Tolmane: „1990. gadā absolvēju Smiltenes sovhoztehnikuma Zootehnikas nodzības jūras

griezios savā dzimtajā ciemā. Sāku strādāt kolhozā „Liepkalne” par laboranti – kontrolasistenti, dzīvoju savās mājās kopā ar vecākiem.

1991. gads Latvijā iesākās ar trauskmainiem notikumiem, visi runāja par pārmaiņām, valdīja nemiers un neziņa. Janvārī tika izdots rīkojums, ka visos pagastos jābūt nakts dežūrām –cīvēkam jāatrodas pagastmājā, jāseko kārtībai un jādežūrē pie telefona. Mūsu pagastvaldes priekšsēdētāja Liēna Kārklīņa sastādīja dežurantu sarakstu. Naktī no 17. uz 18. janvārī nakts dežūra bija manam tētim Imantam Tolmanim. 17. janvāra vakarā mēs ar tēti devāmies uz dežūru, lai naktī pavadītu pagastmājā. Nakts pagāja mierīgi, neatskanēja nevienš telefona zvans.

Uzzinot to, ka Rīgā tiek celtas barikādes un aicināti cilvēki, mēs ar tēti pieteicāmies braukšanai. Tas notika brīvprātīgi. Mamma necentās mani atrunāt vai neļaut braukt varbūt tādēļ, ka bijām ar tēti kopā, jo tā ir drošāk. Sirds dziļumos viņa, protams, pārdzīvoja, tāpat kā visi mājās palicēji domās bija kopā ar savējiem.

19. janvāra rītā mēs braucām uz Ērgļu dzelzceļa staciju. Mūs veda Alvis Kvants ar mašīnu. Mūsu grupā vēl bija Juris Pizelis, Ziedonis Rīgis un mēs ar tēvu. No Ērgļiem uz Rīgu braucām ar vilcienu. Pieteicāmies pie koordinatoriem un uzzinājām, ka mūsu apsargājamais objekts – Ministru Padomes ēka. Man, devīnpadsmit gadus jaunai meitenei, Rīga likās ļoti neparasta, jo pirmo reizi redzēju tik daudz tehnikas pilsētā. Baļķu grēdas, lieli betona bloķi, metāla žoģi un citi stiprinājumi šeit nonākuši, lai aizsargātu valsts iestādes no iespējamjiem uzbrukumiem. Mēs staigājām un vērojām notiekošo, dažviet grūti bija tikt uz priekšu, jo ielas bija nobloķētas. Varēja redzēt arī sašauto tehniku.

Kopā sēdējām pie ugunskuriem, to bija ļoti daudz, tie nedrīkstēja apdzist. Ar lielajām mašīnām tika pievesta malka. Mēs ēdām līdzpaņemtās maizes, iedzērām tēju. Turpat tika vārīta zupa. Rīdzinieki bija ļoti atsaucīgi, piedāvāja pašu sarūpētu maltīti. Mūs cīvēnāja ne tikai latvieši, bet arī cittautieši. Es varu apgalvot, ka toreiz, bargaļās janvāra dienās, Latvijas tauta bija vienota, saliedēta, nenotika šķelšanās pēc tautības. Cilvēkus vienoja kopīgs mērķis – brīva Latvijas valsts.

Lai uzmundrinātu barikāžu aizstāvjus, Rīgā vairākās vietās notika dega koncerti ar populāru mūziku piedalīšanos. Pie planetārija klausījāmies dziedātāju levu Akurāri, uzstājās ansambļis „Eolika”. Pilsētā bija izvietoti lielie ekrāni, kur rādīja ziņas no Latvijas un ārzemēm. Varēja doties uz kino noskatīties kādu filmu.

Tā pagāja iespaidiem bagātā diennakts Rīgā barikāžu laikā. 20. janvāra rītā mēs devāmies uz mājām. Braucām ar vilcienu līdz Ērgļiem, bet tālāk Alvis visus veda ar mašīnu. Vakārā Rīgā notika apšaude, taču mēs bijām drošībā un šos notikumus uzzinājām no TV un radio.

Es domāju, ka šī Rīgā pavadītā nemierpilnā diennakts ir mans ieguldījums Latvijas valsts nosargāšanā, jo tas bija laiks, kad izšķīrās valsts liktenis.”

turpinājums no 5. lpp.

Jānis Bubens: „1991. gada 21. janvārī, nākamajā dienā pēc dramatiskajiem notikumiem Rīgā, pēc uzbrukuma lektīlietu ministrijai, mani izsauc uz Ērgļiem. Spratu, ka tiek aicināti padomju armija dienējušie. Sausnējiēši – Vladimiris Stepanovs, Aigars Pūpols, Gunārs Naudiņš, Juris Leimanis, Aivars Rinkuss, Jānis Bubens un citi – ar vilcienu no Ērgļiem brauca uz Rīgu.

Rīgā iebrucām ap pusdienlaiku. Visas ielas nobarikādētas, vistrakākie skati - Vecrīgā. Mums bija pateikti doties uz Augstākās Padomes namu, kur visus pierieģistrēja un pateica, kas darāms tālāk.

Es labi pārzināju Rīgu, jo kādu laiku biju te dzīvojis, tādēļ apņēmos savus puīšus iepazīstināt ar dažādām Rīgas vietām. Aizgājām līdz Bastejkalnā, kur naktī notika apšaudes, līdz lektīlietu ministrijai. Bijām Doma baznīcā. Pievakarē ar Juri un Vovu gājām skatīties boksa maču Rīgas cirkā. Bija iespēja klausīties koncertus, skatīties filmas. Nakts pagāja pie uguns kuriem. No rīta ar vilcienu braucām mājās, bet Juris, cik atceros, palika Rīgā.”

Jānis Solovjovs: „1991. gadā es ar ģimeni dzīvoju Ērgļos. Mana darba vieta bija CATA Ērgļu filiālē. Uz manifestāciju 13. janvārī no Ērgļu autoostas uz Rīgu brauca vairāki autobusi, kā arī sovhoza autobuski. Braucām kolonnā, šoferiem savstarpēji sazinoties pa rāciju. Ulbrokā mūs sagaidīja LTF pārstāvis, devāmies tālāk līdz Daugavas krastmalai, kur pulcējās laudis no visas Latvijas. Atradāmies tuvu skatuveij un varējām labi saskaīt toreizējos politiķus, atmodas lide-

rus: D. Ivānu, A. Gorbunovu un citus, kuri uzrunāja tautu. Krastmalā bija milzīgs skaits cilvēku – aptuveni 500 000, visapkārt ļoti daudz sarkanbaltsarkano karogu, virs Rīgas un Daugavas lidoja armijas helikopteri. Sējūtas neaprauktāmas!

Kad pasākums krastmalā bija beidzies, devāmies mājās ar tiem pašiem transporta līdzekļiem, pa ceļam apspriežot LTF līderu aicinājumu tautai doties uz barikāžu ceļšānu Rīgā, un nolēmām šo ideju atbalstīt. Ērgļos ar iekrāvēju vairākos KAMAZ-os tika iekrauta grants, uzpildīta degviela, un pievakarē bijām gatavi doties ceļā uz Rīgu. Cilvēkus vedā šoferis Guntis Apinis ar tūristu autobusu. Ulbrokā atkal cilvēki sagaidīja mūsu mašīnas, un tikām norīkoti apspargāt Augstākās Padomes ēku.

Pie Augstākās Padomes nama iestājamies pirmajā rindā, mums blakus bija TV kompānijas CNN busiņš ar aparātūru un korespondentiem. Naktī atradāmies savā autobusā. Man bija ik pa brīdīm jāiedarbina motors, lai ūdens nesaļst, jo aukstums bija pamatīgs. Šo pienākumu es pildīju septiņas diennaktis. Neviens jau nevarēja paredzēt, cik ilgi būs nepieciešams atrasties uz barikādēm, taču bijām gatavi aizstāvēt savu valsti, un man sanāca gandrīz visu barikāžu laiku būt aizstāvju rindās.

Dega uguns kuri, cilvēki sildījās, sarunājās. Varēja pastaigāties pa pilsētu, noskatīties filmas. Ēdamā līdzī nebijā, gājām paēst uz ēdnīcu, bet rīdzinieki – galvenokārt seniori – bija ļoti atsaucīgi, cienāja visus ar dažādiem ēdieniem, siltu tēju un kafiju. Piedāvāja arī cigaretes. Netālu kāds muzikants ar saksofonu spēlēja skaistas melodijas, bija patīkami klausīties.

Vērmandārzā, netālu no pareizticīgo katedrāles, atradās Sarkanais Krusts, kur dežūrēja mediki. Un vajadzības gadījumā bija pieejama medicīniskā palīdzība. Daugdzēm bija līdzī radio tranzistori, ziņas par notikumiem nākt skaņņēja arī pa pilsētā uzstādītajiem skaļruņiem.

Pēc apšaudes uz Vecmīlgrāvja tiltā uz Rīgas centru tika atvests sašautais autobuss PAZ, varēja to aplūkot. Tas notika pirms 20. janvāra apšaudes.

20. janvāra vakarā notika uzbrukums lektīlietu ministrijai, apšaudes rezultātā nāvējošus ievainojumus guva kinooperators Andris Slapiņš, tika nogalināti milicijas darbinieki. Lai sētu paniku un iebiedētu cilvēkus, braukāja OMON (sevišķu uzdevumu milicijas vienība). Dienā redzēju padomju armijas bobiku un OMON kaujiniekus ar automātiem ar vairākām aptverēm. Bijū noskatījies vietu, kur varētu slēpties briesmno gadījumā – pie kāda mana pagrabstāva ieejas. Taču viss beidzās labi. Saņēmām atļauju doties mājās. Jau bija ieradies Guntis, viņš brauca ar lielo autobusu, bet es – ar mikroautobusu „Latvija”.

Šīs atmiņas ir neizdzēšamas, ar dažādām emocijām pārplīnas.”

Andris Dombrovskis: „Es par janvāra notikumiem Lietuvā uzzināju no Latvijas TV un Latvijas radio. 13. janvārī abi ar brāli ar viņa mašīnu braucām uz Rīgu, uz Vislatvijas manifestāciju. Par to, ka man jābūt barikāžu aizstāvju rindās, es nešaubījos, jo biju pārliecināts, ka mums jācinās par savu Latvijas valsti. Bērībā vecāki stāstīja par pārtiķu dzīvi Ulmanlaikos un par nežēlīgo Staļina režīmu padomju gados. Kurš tad

šoreiz lai aizstāv savu zemi, ja ne es – jauns, spēpilns vīriets?”

Sausnējas pagastā barikāžu dalībnieku sarakstus veidoja un koordinācijas darbus veica pagasta valdes priekšsēdētāja Liēna Kārklīņa. Es pieteicos braukšanai, un 18. janvārī devāmies ceļā. No Sausnējas manā grupā bija Kārlis Grīnbergs, Dzintars Braušs, Aldis Bajārs, Jānis Voika. Tikām līdz Ērgļiem, tur pie pagasta mājas bija sapulcējušies daudz vīriešu. Mūs uzrunāja kāds pārstāvis ar militārām zināšanām un iepazīstināja ar dažiem pašaizsardzības paņēmieniem. Bija prasība katram līdzīgi ņemt gāzmasku.

Ar pasažieru autobusu LAZ, kas piederēja CATA filiālei, mēs braucām uz Rīgu. Tuvojoties Rīgai, uz ceļiem bija redzams liels skaits smagās tehnikas, ielas nobarikādētas, visur daudz cilvēku, pilsētā dega uguns kuri. Mēs braucām līdz Ministru Padomes ēkai, turpat netālu tika novietots autobuss. Mums bija jāsgargā Ministru Padomes ēkas ieejas durvis labi. Saņēmām atļauju doties mājās, kur ar viņa atlaidies mazliet pagulēt. Varēja iet uz kafējnicu. Kārlim bija līdzī trīslitru burka ar medu, viņš piedāvāja to pie tējas. Apstaigājām MP nama pirmā stāva gaitenjus.

Man bija izveidojušās labas attiecības ar Aldi Bajāru, jo pirms kāda laika abi braucām uz Ērgļiem

uz mācībām, lai nokārtotu motocikla vadītāja tiesības. Šoreiz izdomājām aiziet līdz Vecrīgai, lai uzzinātu, kas tur notiek. Ar grūtībām izspraucāmies cauri betona mūriem un nonācām Vecrīgā. Doma baznīcā atpūtās diezgan daudz cilvēku. Tuvāk altārim bija izvietojusies medicīniskās palīdzības punkta mediki.

Staigājot pa Rīgu, redzējām, ka Augstākās Padomes ēkas tuvumā ielas noblokētas vēl pamatīgāk. No dzelzceļa stacijas puses bija izvietoti prettanku eži. Ik pa brīdīm lidoja helikopteri.

Pēcpusdienā pie MP piebrauca mašīna, kur bija uzstādītas satelītāntenas un divi televīzori. Cilvēki nāca klāt un skatījās CNN ziņas, varēja uzzināt par notikumiem Kuveitā. Radio ziņoja par sašauto autobusu uz Mīlgrāvja tiltā, arī par dažā mašīnu sašautajām riepām. Naktī diezgan ilgi uzturējāmies pie uguns kura, bet aizmigt nevarēja – pārāk daudz emociju. Ar ēst negribējās, lai gan tika piedāvāts rīdzinieku sarūpētais ēdiens. Otrajā dienā gājām apskatīt sašauto autobusu, un skats bija diezgan baiss. Ap pusdienlaiku no Ērgļiem ar autobusu uz barikādēm atbrauca vēl citi cilvēki, bet mēs varējām doties mājās.

Pirms kāda laika, gatavojoties barikāžu aizstāvjiem veļtām pasākumam Sausnējas skolā, man pavisam nejausi izdevās internetā atrast fotogrāfiju, kurā atpazīnu pats sevi. Tas bija negaidīts pārsteigums, kas lika atcerēties 1991. gada janvāra notikumus.”

Materiālu sagatavoja **Elita Leiboma**, novadpētniecības speciāliste Sausnējas muzejā „Lidumi”

Informācija iedzīvotājiem par MADONAS NOVADA SOCIĀLĀ DIENESTA pakalpojumiem

Sociālais dienests palīdz personām un ģimenēm atrisināt vai mazināt sociālās problēmas. Sociālais dienests sniedz sociālo palīdzību ģimenēm un personām, lai apmierinātu viņu pamatvajadzības un veicinātu personu līdzdalību savas situācijas uzlabošanā, kā arī palīdz veicināt šo personu atbildības izjūtu pret sevi un savu ģimeni.

Pie sociālās darbinieces iedzīvotājiem ir iespēja iesniegt pieņemamam trūcīgas vai maznodrošinātas mājsaimniecības statusa noteikšanai un saņemt statusu apliecināšanu.

Pie sociālās darbinieces atzīstama par **maznodrošinātu**, ja tas vidējie ienākumi mēnesī pēdējo trīs mēnešu periodā nepārsniedz 376,00 EUR pirmajai vai vienīgajai personai mājsaimniecībā un 264,00 EUR pārējām personām mājsaimniecībā.

Mājsaimniecība atzīstama par **trūcīgu**, ja tas vidējie ienākumi mēnesī pēdējo trīs mēnešu periodā nepārsniedz 272,00 EUR pirmajai vai vienīgajai personai mājsaimniecībā un 190,00 EUR pārējām personām mājsaimniecībā.

Izziņa par trūcīgas vai maznodrošinātas mājsaimniecības statusu nepieciešama, lai saņemtu sociālo palīdzību, sociālos pakalpojumus, pabalstus, Eiropas pārtikas, higiēnas un saimniecības preču pakas un dažādus citus atvieglojumus.

Madonas novada Sociālais dienests piešķir šādus sociālās palīdzības pabalstus:

- pamata sociālās palīdzības pabalsti:
 - ✓ garantētā minimālā ienākuma (turpmāk – GMI) pabalsts – materiāls atbalsts naudas izteiksmē minimālo ikdienas izdevumu

- mājokļa pabalsts – materiāls atbalsts ar mājokļa lietošanu saistīto izdevumu apmaksai;
- papildu sociālās palīdzības pabalsti:
 - ✓ pabalsti atsevišķu izdevumu apmaksai, kas ir pabalsts veselības aprūpes pakalpojumu apmaksai un pabalsts bērna izglītībai;
 - ✓ pabalsts krīzes situācijā – operatīvi sniegts materiāls atbalsts ārēju notikumu radītu sekū novēršanai vai mazināšanai.

Sociālais dienests piešķir arī pašvaldības materiālās palīdzības pabalstus:

- ✓ vienreizējs bērna dzimšanas pabalsts;
- ✓ pabalsts nozīmīgā dzīves jubilejā;
- ✓ apbedīšanas pabalsts;
- ✓ pabalsts svētkos politiski represētām personām;
- ✓ pabalsts svētkos Černočbijas AES seku likvidēšanas dalībniekiem;
- ✓ pabalsts bērna izglītībai;
- ✓ pabalsts veselības aprūpes pakalpojumu apmaksai.

Nosacījumi pabalstu piešķiršanai atrodami saistošajos noteikumos.

Atgādinu, ka **“Pabalsta nozīmīgā dzīves jubilejā”** piešķiršanas pamats ir jubilāra iesniegums. Lūdzam iedzīvotājus, kuri sasnieguši 75, 80, 85, 90, 95, 100 un vairāk gadu vecumu pieteikties pabalstam Sociālajā dienestā.

Neskaidros jautājumus var noskaidrot, sazinoties ar sociālo darbinieci levu Dūdumu, tālrunis 27879572.

Ieva Dūduma, Madonas novada Sociālā dienesta Ērgļos sociālā darbiniece

Aicinājums pieteikties audžuģimenes statusa iegūšanai

Madonas novada bāriņtiesa aicina novada iedzīvotājus pieteikties audžuģimenes statusa iegūšanai. Vēlamies apzināt tās ģimenes, kuras mūsu novadā būtu gatavas uzņemties šos pienākumus un palīdzēt bērniem, pieņemot viņus uz laiku ģimenē.

Kas ir audžuģimene?

Audžuģimene ir ģimene, kas bāreņiem vai bez vecāku gādības palikušam bērnam nodrošina aprūpi līdz brīdim, kamēr bērns var atgriezties savā ģimenē vai, ja tas nav iespējams, tiek adoptēts vai viņam nodibināta aizbildnība. Lai pretendētu uz audžuģimenes statusu, vienam audžuvecākam jābūt vecumā no 25 līdz 60 gadiem. Iznēmuma kārtā, ja tas ir bērna interesēs, uz audžuģimenes statusa piešķiršanu var pretendēt laulātie (persona), kas neatbilst minētajam vecumam.

Bāriņtiesa var nodot bērnu audžuģimenei, ja:

- bērna vecāki ir miruši;

- bērns ir atrasts;
- bērna vecākiem ir tiesas spriedumu atņemtas aizgādības tiesības;
- bērna vecākiem ar bāriņtiesas lēmumu pārtrauktas bērna aizgādības tiesības;
- bērns atrodas viņa veselībai vai dzīvībai bīstamos apstākļos;
- izveidojusies konfliktsituācija starp bērnu un vecākiem vai aizbildni, audžuģimeni;
- bērnu vecāku slimība, kas liedz vecākiem veikt pilnvērtīgu bērnu aprūpi.

Pieteikšanās un sīkāka informācija:

- Madonas novada bāriņtiesā Ērgļos, Ērgļu apvienības pārvaldes telpās, tālrunis: 26406289;
- Sausnējā, Sausnējas pagasta pakalpojumu sniegšanas centrā, tālrunis: 26530400.

Olga Elsiņa, Madonas novada bāriņtiesas priekšsēdētāja

24. februārī norisināsies Latvijas skolu Ziemas festivāls

Latvijas skolu Ziemas festivāls (turpmāk – Ziemas festivāls) šogad notiks 24. februārī Ērgļos, Gaiziņkalnā un Smeceres silā. Dalībniekus festivālam aicinām pieteikties no visām Latvijas vispārējās un profesionālās izglītības iestādēm. Šī gada sacensības notiks 13 individuālajās un komandu disciplīnās – biatlonā, distanču slēpošanā, kalnu slēpošanā, fristaila snovbordā, hokejā 3x3, slidošanā, ragaviņu sportā, ziemas orientēšanās ar slēpēm, ķērlingā, fristaila slēpošanā, ziemas volejbola un disku golfa.

Jāatzīmē, ka Ziemas festivāls ir viens no lielākajiem kompleksajiem ziemas sporta veidu pasākumiem Latvijā un tiek organizēts ar mērķi dot iespēju jebkurai skolēnam bez profesionālām iemaņām ziemas sporta veidos piedalīties sacensībās, tādā veidā popularizējot un veicinot ziemas sporta veidu attīstību Latvijā.

Pieteikumus par savas skolas dalībniekiem varēs iesniegt skolas – to vadība vai pārstāvji. Reģistrācija notiks no 2023. gada 6. februāra līdz 21. februārim, aizpildot anketu vietnē: ziemasfestivals.lv. Turpat pieejami arī sacensību nolikumi un festivāla programma. Skolēnus vai viņu vecākus par pieteikšanos Ziemas festivālam aicinām jautāt klašu audzinātājiem vai sporta skolotājiem.

Ziemas festivāla ideja aizsākusies jau 1994. gadā. Kopš tā laika jauniešu ziemas sporta sacensībām bijuši dažādi nosaukumi un norises vietas. Šogad Latvijas skolu Ziemas festivālu rīko Latvijas Sporta federāciju padome sadarbībā ar sporta veidu federācijām, Madonas novada domi un Ērgļu apvienības pārvaldi.

Informācijai par Ziemas festivālu aicinām sekot: www.ziemasfestivals.lv www.facebook.com/lfsp.lv twitter.com/LSPF_LV www.instagram.com/lfsp.lv/

Zane Šteinberga, Latvijas Sporta federāciju padomes komunikācijas speciāliste

Foto – Artūrs Pavlavs

Foto – Mareks Gaļinovskis

Karnevāls „Jautrais zaķis”

Šo gadu Ērgļu MFC iesāka ar jautru un interesantu pasākumu karnevālu bērniem “Jautrais zaķis”. Bērni bija ieradušies krāsainos un radošos tērpos. Pasākuma laikā visi kopā spēlējām spēles, gājām rotaļās, sacentāmies stafetēs un protams, kur, nu, bez dejas. Dejas disks gaismu pavadībā noritēja aizraujoši, tas bērnos radīja sajūsmu.

Bērniem šādi pasākumi patīk, tāpēc tādi pasākumi tiks organizēti arī turpmāk. Lai visiem jautrs un radošs jaunais gads!

Eva Lasmane, Ērgļu multifunkcionālā centra vadītāja
Foto – **Eva Lasmane**

Svētku atskaņās sociālās aprūpes centrā

Gads nākamais par bijušo lai skaistāks, Lai dzīves dārzā vairāk ziedu zied!

Ir pienācis jaunais gads, kad domās apdomājam aizgājušo gadu un apņēmamies piepildīt jaunus sapņus. Lai katram viss piepildās un viss izdodas!

Ērgļu sociālās aprūpes centra kolektīvam aizvadītais gads ir bijis ražīgs un rosisgs. It īpaši gada nogalē, kad gatavojamies skaištajiem Ziemassvētkiem un kopā tos sagaidījām un pavadījām.

8. decembrī mēs viesojāmies Ērgļu vidusskolā. Tur mūs iepriecināja bērni ar skaistiem priekšnesumiem. Paldies skolotājiem, kas mūs uzņēma skolā, 7. klases skolēniem un skolotājai Dainai Dundurei par ekskursiju, kurā varējām apskatīt skolu un uzspēlēt ar skolēniem bumbu sporta zālē.

14. decembrī mūs iepriecināja Ieva Vīlņīte ar savām dziedātājām, kuras radīja brīnišķīgu Pirmās ziemassvētku noskaņu. Paldies, meitenes, par skaisto koncertu! Gaidīsim jūs noteikti atkal!

Un tad jau pienāca 19. decembris, kad kopā svinējām Ziemassvētkus pie greznas eglītes. Bija arī dāvanas no firmas “Trīs zelta valļi”. Tas prieks klientu acīs, kad tika saņemtas dāvanas, dod mums pozitīvas emocijas un atziņu, cik svētku darbu mēs visi kopā darām. Šajā pasākumā par muzikālo pavadījumu rūpējās un visiem Latvijas novadiem mūs cauri izveda Kārlis Kazāks, kas atsaucaš uz mūsu aicinājumu un atbrauca pie mums, lai

SAC Ziemassvētki. Foto – Ieva Liepiņa

Ziemassvētki būtu vēl jo īpašāki.

Cik gan liels prieks, kad pie mums atnāk ciemos mūsu mazie draugi no bērnu dārzā “Pienenīte”. Katru reizi es redzu prieka asaras mūsu klientu acīs, kad mazie dzied un dejo. Paldies audzinātājiem un bērnu dārzā grupiņai “Pūcītes”. Uz atkalredzēšanas šajā gadā!

27. decembrī mūs apmeklēja luterāņu mācītājs Viesturs no Madonas luterāņu draudzes, kas Ziemassvētku būtību mums atklāja no kristīgās puses. Paldies mācītājam par ikmēneša ciemošanos, paldies sirsnīgajai draudzei, kas mūsu mājās vienmēr ienes gaišumu!

Saku paldies katram, kas šajā skaistajā Ziemassvētku laikā domāja par mums, apdāvināja mūs.

Paldies Mārim Radziņam par cienastiem no kafējnicās “Kore”, paldies Inesei

un Jānim Zvaigznēm par gardo un veselīgo medu, ko saņēma katrs klients, paldies Rīgas Rotari klubam un prezidentei Gunai Martinsonei par ziedojumu, kas iepriecināja mūsu klientus un atviegloja ikdienas darbu mūsu darbiniekiem, paldies SIA “Mālkrogs” veikalam – Ģirtam Ragainim, Kristīnei Ragainei-Volniano, ZS “Ozolkalns” Jorenam Volniano par veselīgu našķiem mūsu klientiem, paldies uzņēmumam “Ūdensroze”!

Jaunais gads ir sācies brīžiem lietais, brīžiem atkal sniegtams, gluži kā mūsu ikdiena.

Lai katram mūsu Ziemassvētku eņģelim ir saulains un mīlestības pārplisns jaunais gads. Lai visiem mums mierpilns un skaists 2023. gads!

Ieva Liepiņa, Ērgļu aprūpes centra sociālā darbiniece

EA Skolu Ziņas

Ērgļu apvienības skolu izdevums | 2023. gada februāris | Nr. 1 (221)

Redakcijas sleja

Ā, re! Vēl divi mazi rūķīši ar dāvanu maisiem uz muguras ieskrien šajā šķietamajā Ziemassvētku veciša slepenajā bāzē. Kā es zinu, ka tie ir rūķīši? Ha, pavisam acīmredzami – paskatīeties uz tām cepurēm ar baltajām pūku bumbiņām gala! Simtprocentīgi rūķīšu simboli! Un palūkojieties, kā izgaismota šī ēka! Tik skaisti to varētu izdarīt vien Ziemassvētku maģija.

Bet... kur tad kamas? Kur dāvanas? Un pats galvenais, te nemaz nav eglītes! ...Ak, *bija?* Bet es dzirdu Ziemassvētku zvanus! Kā jūs šo izskaidrosiet?

Ir sākusies... matemātikas stunda? Klau, tad šis nemaz nav rūķīšu dāvanu fabrikas štābs..?

Protams, ir jauki gremdēties atmiņās, taču ilgi gaidītās Ziemassvētku brīvdienas jau ir tikpat kā aiz kalniem. Tomēr mūsu skola ik dienu ir pilna ar darbīgiem „rūķīšiem” – tie ir mūsu rosīgie skolēni, skolotāji un skolas darbinieki. Var saprast, ka dažs labs Ērgļu vidusskolu apjukuma dēļ noturētu par Ziemassvētku brīnumu darbnīcu.

Šajā darbīgajā ritmā „iesiesties” pēc tik sirdssaitas un mierīgas svētku pavadīšanas bija diezgan grūti, tāpēc uzstīšim sev uz pleca – esam jau iesildījušies un gatavi jauniem izaicinājumiem!

Bet, kā jau teicu, Ziemassvētkiem jau esam mājuši ardievas jau sen, un janvāra mēnesi pavadījām pavisam citās noskaņās. Galvenā tēma bija barikāžu laiks. Mācību stundās mēs pieminējām un atcerējāmies, skatījāmies un klausījāmies, kā arī savā starpā pārspriedām 1991. gada janvāra notikumus. Uz tās pašas nots – Latvijas aizsardzība. Skolā ciemojās viesi, kuri mums piedāvāja lekciju par šo tēmu. Mēs uzzinājām daudz jauna un, būdami zinātkāri, uzdevām arī savus jautājumus.

Ērgļu multifunkcionālajā centrā paciemojās arī „rūķīši” no Madonas – jauniešu domes pārstāvji. Viņi dalījās pieredzē un pastāstīja mūsu skolēnu domes pārstāvjiem par iespējām, kādas ir visiem Madonas novada jauniešiem, tai skaitā Ērgļu jauniešiem.

Februāris ir gada īsākais mēnesis, bet joprojām ar daudz iespējām. Olimpiādes, sacensības, turnīri, konkursi. Viss notiek! Esam lepnī, ka šomēnes pie mums notiks arī Latvijas skolu Ziemas olimpiāde. Tajā piedalīsies un organizēs šīs iesaistīsies arī daudzi mūsu skolas skolēni.

Kaut arī mēnesis ir īss, mēs pavisam matemātiski to varam pārvērst ciparos, kas liksies pavisam lieli – februāris, tas ir 672 stundas pēc 2419200 sekundēm. Diezgan iespaidīgi, vai ne? Vēl iespaidīgāk – cik daudz tu vari paveikt šajā mēnesī! Palūkojies apkārt un ieraudzīsies iespējas sevi pilnveidot, izglītoties, padarīt sevi un savu apkārtni labāku.

Alīna Muša,
10. klases skolniece

Adventes ieskaņa Ērgļu vidusskolā

28. novembrī Ērgļu vidusskolā 9. klase kopā ar pārējiem skolēniem iededza pirmo Adventes vainaga liesmiņu. Svētku atmosfēru radījām ar dzejojumiem un dziesmu, kurā izmantojām dažādus mūzikas instrumentus. 9. klase katrai klasei veļtīja mazu dāvanīņu, lai ikvienā telpā arī būtu šis mazais Ziemassvētku brīnumiņš.

Ļoti liels atbalsts bija mūzikas skolotāja Vineta Dāve. 9. klases vārdā sakām par to viņai lielu paldies!

Keitija Tipaine, 9. klases skolniece
Marutas Bitītes foto
Skolas Adventes vainags grezno vestibulu.

Adventes ieskaņa Ērgļu vidusskolā.

Piparkūku smarža ienāk skolā

Pēc garā mācību pusgada beidzot klāt arī ziema. Decembris ir piepildīts ar Ziemassvētku noskaņām, ko mēs vēlējamies radīt skolā.

Jau mēneša sākumā mēs, 10. klase, skolā cepām piparkūkas. Kopīgi norunājām, kad cepsim, ko kurš nesīs un kopīgi tās gatavojām. Protams, gatavošanas laikā daudzi tika aplāti ar miltiem, tika ēsta piparkūku mikla un nogaršo-ta glazūra. Bijām sadalījušies pa komandām – daži taisa piparkūkas, citi tās cep, vēl dekorētāji. Un, protams, visi kopīgi pēc tam darbavietu sakārtojām.

Pēc mūsu piparkūku cepšanas skolas gaitenī smaržoju divas dienas. Šī piparkūku smarža radīja jauku un mājīgu noskaņu visā ēkā,

Piparkūku smarža ienāk skolā

un raisīja vēlmi arī citām klasēm gatavot piparkūkas. Atlikušā mēneša laikā vairākas klases, tāpat kā mēs, cepa savas piparkūkas un

piepildīja skolu ar to smaržām.
Keita Daumane,
10. klases skolniece
Keitas Daumanes foto

Ērgļu Sudraba gailis

Jau 10. gadu Madonas novada notiek jaunatnes lietu gada balvas „Sudraba gailis” pasniegšana. Galvenokārt tā tiek atzīmēti aktīvi jaunieši, bet viena nominācija ir „Atbalsts jauniešiem”.

Ērgļu vidusskolas jaunieši un Ērgļu multifunkcionālā centra pārstāvji devās uz Madonas novada jaunatnes lietu gada balvas pasniegšanas ceremoniju „Sudraba gailis 2022”, lai atbalstītu un apsviektu Aldi Jēkabsonu par iekļūšanu nominantu „Atbalsts jauniešiem” pulkā. Sakām jums, Aldi, liels paldies par neatlaidīgu darbu jauniešu labā!

Keitija Tipaine,
9. klases skolniece
Keitijas Tipaines foto

Ērgļu Sudraba gailis

Skolas olimpiāžu uzvarētāji

2022./2023. mācību gadā atkal sākusies aktīva zināšanu olimpiāžu sezona skolā, lai skolēni varētu pārbaudīt savas prasmes un atjautību, ne tikai pildot ikdienas darbus, bet arī šķetinot nestandarta situācijas. Prieks, ka vairāki skolēni arī guvuši godalgotas vietas Madonas novada mācību priekšmetu olimpiādēs.

Matemātikā

5. klasē

- 1. Verners Kalniņš
- 2. Undīne Ceplīte
- 3. Adriāns Alksnis

6. klasē

- 1. Evelīna Zariņa
- 2. Una Sipčenko
- 3. Marta Beate Zosāre

7. klasē

- 1. Kārlis Dūdums
- 2. Gustavs Mucenieks
- 3. Simona Lavriņoviča

8. klasē

- 1. Paula Konovalova
- 2. Patrīcija Dreible, Līna Mad-sena
- 3. Samanta Dardete

9. klasē

- 1. Gustavs Dūdums
- 2. Arvis Milnis
- 3. Eduards Bukovskis

Vidusskolā

- 1. Ivars Matīss
- 2. Keita Una Daumane, Ingus Grīgs
- 3. Elza Agnese Koklačova

Kīmijā

8. klasē

- 1. Paula Konovalova
- 2. Līna Mad-sena
- 3. Patrīcija Dreible

9. klasē

- 3. Daniels Suncelis, Liene Feld-berga

10. klasē

- 3. Ingus Grīgs, Ralfs Gruzīņš

Latviešu valodā

8. klasē

- 1. Sendijs Vīgubs
- 2. Līna Mad-sena
- 3. Paula Konovalova

9. klasē

- 1. Liene Feldberga
- 2. Gustavs Dūdums
- 3. Amanda Estere Pavloviča

Novada olimpiāžu uzvarētāji

Alise Olte – 1. vieta bioloģijas olimpiādē
Katrīna Rešņa – 1. vieta vēstures olimpiādē

Rezultātus apkopoja
Maiga Picka,
Ērgļu vidusskolas mācību pārzine

Ziemassvētki smaržo

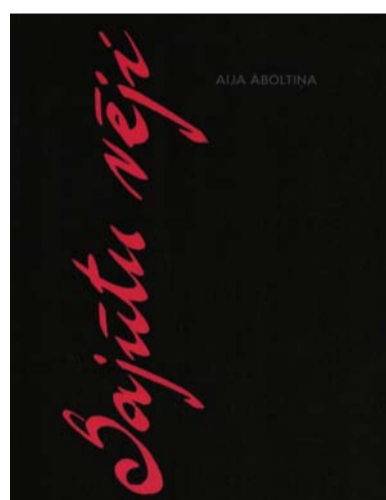

Iespējams, viss kopā veido Ziemassvētku noskaņu, kad gaisā jaušama vēl kāda gandrīz vai ne-verama smarža un sajūta – tāda viegla un gaisīga, un tīra. Tā ir la-bestības, prieka, laimes smarža – laimes, ka ir iespējams būt kopā ar tuvajiem un mīļajiem cilvēkiem un kopā svētīt un svētīt svētkus.

Tādi bija mūsu šā gada svētki. Pēc pasākuma arī mazajiem bija diskotēka. Bija jautri redzēt, kā jaunāko klašu skolēni izprie-cājas savā pirmajā lielajā skolas ballē.

Keita Daumane,
10. klases skolniece
Evitas Punovskas,
Ērgļu vidusskolas teātra sporta pulciņa vadītājas, foto

Aijas Āboltiņas „Sajūtu vēji”

Ērgļu vidusskola var lepoties ar daudziem absolventiem – grāmatu autoriem. Nu viņu pulkam pievienojusies arī Aija Āboltiņa (dzimusi Nebare) – Ērgļu vidusskolas 1993. gada 40. izlaiduma absolvente, da-vinot skolas bibliotēkai savu dzejo-lu krājumu „Sajūtu vēji”.

„Sajūtu vēji” ir ļoti personi-ka dzeja, kas atspoguļo autore redzējumu par sevi, sev tuvīem cilvēkiem, kā arī par šo laiku, kurā dzīvojam, savu zemi un tautu no-tikumus, kas dziļi skar gan viņu, gan ikvienu no mums.

Pati autore savu dzeju salīdzinājusi ar dabas norisēm: „Dzīvē ir kā dabā – savēlks mākoni”, ap-mācas debesis, paliek kluss... Tas ir klusums pirms vētras. Nollist lietus, parādās varavīksne, uzpūš vējš, un skaisti riet saule, iekrāso-jot padebešus, vienmēr krāšņi un vienmēr citādi. Tā ir iedvesma, un tā ir mana dzeja – „Sajūtu vēji”.

Paldies Aijai par doto iespēju ielūkoties viņas sajūtu pasaulē!
Maruta Bitīte,
Ērgļu vidusskolas bibliotekāre

Futbolam izdevies sākums Ērgļos

Iepriekšējā gada maijā Ērgļos ienāca populārākā sporta spēle pasaulē un Latvijā – futbols. Sākums noteikti ir izdevies, jo ir divas grupas ar 35 bērniem kopumā.

Sporta spēles treninprocesa un audzēkņu bāze ir Ērgļu vidusskola. Vēl Covid-19 ierobežojumu laikā man radās doma Madonas BJSS futbola nodaļas attīstības plā-nā iekļaut futbola popularizēšanu un piesaistīšanu Ērgļos. Atsākoties ierastajam dzīves ritmam, ideja tika realizēta.

Iepazīšanās treniņi vasarā apliecināja, ka ir atsaucība orga-nizētām futbola nodarbībām kvalificēta trenera vadībā. No 1. sep-tembra nokomplektējām grupu 1. – 2. klases skolēniem kā Madonas BJSS audzēkņiem un no 3. līdz 6. klases skolēniem kā skolas intere-šu izglītības pulciņu. Sākās regulāri treniņi rudenī skolas sporta laukumā, bet ziemā – skolas sporta zālē.

Mazākie audzēkņi – gan puikas, gan meitenes – no 1. līdz 2. klasei šobrīd apgūst individuālo

Madonas BJSS futbola treneris Jāņa Rukmaņa foto

bumbas kontroli, bumbas vadīšanu, apturēšanu, sitienus vārtu rāmī, piespēles, apspēlēšanu un atņemsanu. Komanda jau ir pa-spējusi iegūt pirmo sacensību pie-redzi turnīrā Rīgā, un šajā sezonā tiek plānota regulāra dalība spēlēs.

Skolas interešu izglītības grupa apgūst bumbas kontroli ar mānu kustībām, izspēles, uzbrukuma un aizsardzības principus. Arī šī grupa ir aizvadījusi savas pirmās spēles, kad telpu futbolā samēroja spēkus ar komandu no Pļaviņām.

Jāatzīmē, ka vasarā divi Ērgļu vidusskolas audzēkņi – Roberts Putniņš un Miks Ielejs – pievieno-jās Madonas Sporta skolas U-11 komandas sastāvam un devās ar komandu čempionāta izbrauku-mos, iegūstot spēļu praksi.

Spēlējot futbolu, bērni kļūst fiziski aktīvi, izturīgi, drosmīgi un ar mērķtiecību apveltīti.

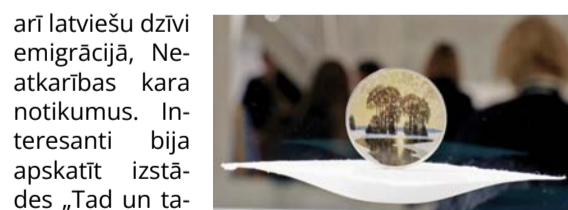
Jānis Rukmanis,
Madonas BJSS futbola treneris
Jāņa Rukmaņa foto

10. klases ekskursija uz Rīgu

Gandrīz jau bijām aizmirsuši, cik jautri ir braukt klases ekskur-sijās. Tāpēc mēs arī nolēmām beidzot aizbraukt.

Mēs vēlējamies klases ekskur-siju padarīt jautru un neaizmirs-tamu, tāpēc aizņēmāmies ideju no 12. klases, kad viņi pagājušajā gadā izmantoja sabiedrisko trans-portu. Mēs braucām ar autobusu turp un atpakaļ. Un, lai gan tā ne-bija ierasta tradīcija, beigās tomēr bija ļoti jautri.

Rīgā mēs bijām divos dažā-dos muzejos. Pirmais bija Latvijas Kara muzejs, kur vairāk uzzinājām pa karu vēsturi. Sākumā bijām domājuši apskatīt tikai Otrā pasaules kara ekspozīciju, bet bija pietiekami daudz laika, lai izpētītu

Gaisā „peldošā” monēta.

arī latviešu dzīvi emigrācijā, Ne-atkarības kara notikumus. Interesanti bija apskatīt izstā-des „Tad un tagad, Latvijas Re-publikaš zemes-sardzei 30”, „NBS starptautiskajās operācijās”, jo klasesbiedri, kuri ir iesaistījušies jaunsardzē, daudz ko varēja precizēt par redzamo. Pēc Kara muzeja devāmies uz Latvijas Nacionālo mākslas mu-zeju. Tur mēs apskatījām Latvijas Bankas simtgades izstādi „Vērtību zīmes” – kolekcijas monētu izstā-di. Katrai monētai bija savs radīša-nas iemesls, notikums, kam tā tika

bojais, lai izklūtu katra no savas istabas vienas stundas laikā. Ar nelielu palīdzību mums palika pāri astoņas minūtes.

Pēc visa iepelnotā bija brīvais laiks. Sadalījāmies pa grupiņām un devāmies uz savām izklaidēm. Daži gāja skatīties filmu, citi pa-staigājās pa veikalciem, citi pa Rīgu. Katrs atradām savu nodarbi.

Tika arī noteikts laiks, kad vi-siem jābūt atpakaļ autoostā, lai brauktu mājās. Beigās diena bija izdevusies labāk, nekā bija do-māts. Noteikti visi vēlētos līdzīgu ekskursiju kaut kad vēl.

Keita Daumane,
10. klases skolniece
Foto no LETAS arhīva

Skolēnu mācību uzņēmumu prezentācijas un tirdziņš Ērgļu vidusskolā

Šogad decembra sākumā 12. klases skolēni atkal rādīja savu izdomu, uzņēmību, apņēmību un rīcībspēju. Uzņēmējdarbības prasmes. No mācību gada sākuma skolēni dibināja savus uzņēmumus (SMU), veica tirgus izpēti, ražoja, kārtēja grāmatvedības lietas un izmēģināja, cik viegli/ grūti izdomāt produkciju un nopelnīt.

Aizstāvēšanas dienā skolēni prezentēja savu SMU, raksturojot darbības ieguvumus un problē-

mas, saņemot žūrijas vērtējumu ballēs. Bet vēlāk notika tirdziņš, kurā jaunie uzņēmēji saņēma arī pircēju „vērtējumu” – eiro izteiksmē.

Prezentācijas vēroja arī 11. klases skolēni, mācoties no skolabiedru pieredzes un apdomājot, ko darīt pašiem nākamajā gadā.

Tālāk ieskats 11. klases skolēnu domās.

Šīs prezentācijas man palīdzēja saprast, ka uzstājoties jāzina

viss simts procenti par finansēm, stāju un runas veidu. Veiksmīgas prezentācijas bija skolēniem, kuri ieguldījuši lielu darbu un kuriem pašiem patika viņu darbs. Ir viegli klausīties, ja skolēni nelasa no lapām, bet runā brīvi. Patika visas prezentācijas, bet divām komandām ieteikums būt nopietnākiem uzstājoties. Vienai komandai bija neveiksmīgi izvēlēts fons, grūti izlasīt. Prezentācijas bija labas, bet ļoti līdzīgas, gribētos krāsainākas.

Gribētos, lai visu uzņēmumu produkcija piemērotu gan zēniem, gan meitenēm. Manuprāt, nevajadzētu izmantot uzņēmuma nosaukumam visā valstī zināmu sauķi. Neinteresanti, ka nebija neviena produkcijas piemēra krekliņiem. Un starpnieka pakalpojumu neizdevās interesanti parādīt.

Interesanta šķita doma par ziedlapīnu pārstrādi kaklatās. Pirmo reizi redzēju, ka pārdojodu delju attaisāmos ar skaistu dizainu.

Manuprāt, veiksmīgākā produkcija bija tiem SMU, kas piedāvāja iespēju preces personalizēt, piemēram, piekarināt ar vārdi.

Un noslēgumā 11. klases izveidotais 12. klases skolēnu produkcijas **Top-3**:

1. „Sidako” – Signe Solovjeva;
 2. „Mezglinš” – Alise Olte, Sabīne Cielava, Jana Gulbe;
 3. „ToKaAs” – Toms Vilnītis, Karina Tomsone, Asne Stankeviča.
11. klases skolēni

Biznesa tirdziņš „Cits bazārs Madonā”

Brauciens uz Madonas Skolēnu mācību uzņēmumu (SMU) tirdziņu bija lieliska pieredze. To organizēja LIAA Madonas biznesa inkubators sadarbībā ar Junior Achievement Latvia. Protams, pirms aizbraukšanas bija nervozitāte, vēlme kaut ko jaunu pieredzēt, jo piedalījās 52 SMU komandas.

Kad nokļuvām Madonā, tur mūs jau sagaidīja citi konkurenti ar daudz dažādām idejām. Pašā ēkā bija vairāk nekā 50 SMU darbu. Žūrija vērtēja skolēnu idejas vidusskolu un pamatskolu grupās. Katrā vēlāk apbalvoja visradošākos un interesantākos darbus, piemēram, tur bija daudz dažādu piekarīnu, ēdienu, aksesuāru un citu radošu darbu. No Ērgļu vidusskolas piedalījās četri SMU – „Mezglinš”, „Sidako”, „Tokas” un „Zieda ēna”. „Sidako” ieguva arī vienu no apbalvojumiem – Madonas novada Centrālās administrācijas Attīstības nodaļas simpātiju balvu! Diena bija nervoza un aizraujoša, bet vislabākais bija iegūt pieredzi un zināšanas par biznesa veidošanu un pārdošanu.

Serīna Dženifera Daumane, 12. klases skolniece
Foto no madona.lv mājaslapas

Sabīne un viņas produkcija

Alise, Sabīne un Jana.

Katrina un Toms.

Serīna, Katrina un meiteņu produkcija.

Janvāris valstī un Ērgļu vidusskolā izmēģinājās arī ar barikāžu laika atceres pasākumiem. Skolēni un skolotāji par to runāja klases stundās, sociālo zinību un vēstures stundās. Pamatskolas vecāko klašu skolēni un vidusskolēni skatījās dokumentālo filmu „Mans barikāžu laiks” un ar projekta „Skolas soma” finansējumu jaunāko latviešu spēlfilmu „Janvāris”.

Skolēni pārdomāja, kā vēstures notikums palīdz izprast dokumentālās un mākslas kino, vai vispār svarīgi atcerēties šo laiku. Ieskatīsimies 10. un 11. klases pārdomās.

Šogad aprit 32 gadi, kopš padomju tanki uzbruka neapbruņotiem cilvēkiem. 32 gadi, kopš Latvijā un Lietuvā tika nogalinātas vairākas nevainīgas personas, kas centās aizsargāt savu dzimteni – savas mājas. Kā atcerēties šo notikumu nākotnē? Kā šo dienu emocijas nodot tālāk? Noskatoties vairākas filmas un izrunājot ar ģimenes locekļiem, kuri arī

piedalījušies barikādēs, jūti šīs emocijas sevi, taču nevarētu sevi iedomāties, stājoties pretī nezināmajam.

Es domāju, ka mūsdienās un nākotnē vajag atcerēties šo laiku, jo mūsu vecāki, vecmamma un vectēvi to laiku piedzīvoja, un tas tiešām bija grūts laiks Latvijai. Es domāju, ka pēc šo filmu noskatīšanās daudzām jauniešiem mainījās domas par barikāžu laiku, jo visiem bija iespēja ielūkoties, kā tas bija.

Mans tēvs pats ir piedalījies barikādēs un stāstījis, kā tur bijis. Es nesaprotu, kāpēc neatcerēties barikāžu laiku, jo vēsture mums visiem rāda, kas ir noticis un kā vēsture atkārtojas. Tāpēc mums jādomājam no mūsu un citu kļūdām. Un es teiktu, ka kino ļoti palīdz izjust to laiku – vari sajūst aktieru emocijas, ko viņi izspēlē, un pats arī tās izjūti.

Šo laiku var attēlot dažādi, atkarībā no perspektīvas. Viens no labākajiem veidiem, kā atklāt šo

laiku, ir ar filmām – gan dokumentālajām, gan spēlfilmām. Katra no tām parāda mazliet citādu skatījumu, bet abas ir vienlīdz sevi ievēlošas, tik katrā citādā veidā. Dokumentālā filma parāda vēsturi, kā viss sākās, stāsta par patiesiem cilvēkiem un notikumiem, tieši tā, kā tas noticis. Bet režimē šķiet, ka pietrūkst personības, ir pamācoši, ir pārstaista, skatoties no tagadnes un tā laika perspektīvas. Savukārt spēlfilma ir emocionālāka. Tā parāda cilvēku dzīves caur citu lēcu, ko ar dokumentālo filmu nevar notvert.

Atmiņas var nodot tālāk un tālāk, bet jo tālāk laiks iet, jo mazāk detaļu tiek pieminēts. Filmas ir ļoti labs veids, kā notikumu parādīt vizuāli.

Mūsdienā cilvēki nevarēs iestāties pagātnē, bet atcerēties šo notikumu ir katrā personīgā izvēlē. Katram būtu jāzina, kā sāka veidoties šī brīvā valsts. Ir arī cilvēki, visvairāk jaunieši, kuriem šī diena neliekas nemaz svarīga.

Protams, ir dažādi veidi, kā pastāstīt par šiem laikiem. Manuprāt, spēlfilmas ir interesantākas, savukārt dokumentālās, uz vēsturiskiem faktiem balstītas. Mākslas filmas parāda ne tikai notikumus, bet arī emocijas. Manuprāt, ir labi, ka tiek veidotas filmas, lai šīs vēsturiskais notikums netiktu aizmirsts. Taču mūsdienās ne visus interesē vēsture. Man labāk patika mākslas filma, jo vairāk spēju tajā iedzīļināties, tikai nevaru saprast, kāpēc tik ļoti vajadzēja rādīt šī zēna dzīvi, nevis barikāžu laiku. Dokumentālo filmu īsti nesaprotu, bet lieliska iespēja bija redzēt intervijas ar tā laika cilvēkiem. Varbūt man labāk būtu bijis saprotamāk skatīties šīs filmas otrādā secībā.

Man prātā vairāk palika filma „Janvāris”. Tajā ir daudz interesantu mākslinieciskās izteiksmes līdzekļu, kadri veidoti ar tā laika kameru filtriem. Manu uzmanību piesaistīja galvenā tēla attiecības, skola, kurā viņš gatavojās mācīties, kādā vidē dzīvoja, kā atspoguļota

operatora dzīve barikādēs. Šobrīd tādas lietas man nepieredzēt.

Par barikāžu laiku es vairāk sapratu no dokumentālās filmas. Man mākslas filma „Janvāris” nepatika. Manuprāt, tai bija sliktā kvalitāte, bija pārāk daudz sižeta liniju.

Abas filmas bija ļoti viegli uztveramas un saprotamas. Man labāk patika dokumentālā filma, jo tā vairāk uzsvēra barikāžu notikumus. Man daļēji patika „Janvāris”, jo barikādes tajā it kā bija daļēji svarīgas.

Es ieteiktu šo filmu cilvēkiem, kuri nav jaunāki par 16 gadiem. Gluži šāda veida filmas es neskatos, bet dažas latviešu filmas ir viegli saprast, jo cenšas atdarināt pagātnes notikumus. Piemēram, „Melānijas hronika”, „Dvēseļu putenis”, „Vectētiņš, kas bīstamāks nekā balkona durvis”, „Vectētiņš, kas bīstamāks par datoru”. Šīs ir tās filmas, kas paliks atmiņā, tagad arī filma „Janvāris”.

10., 11. klases skatītāji

Ciemos Madonas jauniešu dome

Ērgļu Multifunkcionālajā centrā 12. janvārī viesojās Madonas jauniešu domes pārstāvji. Jaunieši dalījās pieredzē par darbošanos jauniešu domē. Pastāstīja par iespējām, kādas ir ne tikai Madonas jauniešiem, bet arī Madonas novada jauniešiem, tajā skaitā arī Ērgļu jauniešiem.

Kā sacīja jauniešu domes priekšsēdētāja un visa komanda – iespēju ir daudz, tikai katram jaunietim pašam ir jāvar un jāgrib iesaistīties. Piemēram, jaunieši var veikt brīvprātīgo darbu, par ko

vada pašvaldības apliecinājumu. Tāpat jauniešiem ir iespēja attīstīt savas prasmes, organizējot pasākumus, fotografējot, filmējot, dekorējot, radot, veidojot, līdzdarbojoties, spēlējot utt.

Tāpēc aicinā ikvienu Ērgļu jauniešu ietikt uz Ērgļu multifunkcionālo centru, lai meklētu iespējas kā katram no jums attīstīties un atrastu sev interesējošo jomu kurā darboties!

Eva Lasmane,
Ērgļu multifunkcionālā centra vadītāja
Foto – Eva Lasmane

FEBRUĀRĪ

Ērgļu multifunkcionālajā centrā

02.02.	Radošā darbnīca "Sveču liešanas darbnīca" bērniem
08.02.	Jauniešu tikšanās vakars
14.02.	Radošā darbnīca "Saldā sirsniņa" bērniem sadarbībā ar "Našķotava"
15.02.	Valentīndienas pasākums "Košais Amors" bērniem
21.02.	Dzimtās valodas diena "Vārdu viktorīna"

Datumi tiks precizēti

Orientēšanās pilsētā. Senioru tikšanās pēcpusdienā.

Seko līdzi informācijai:

- @erglumfc
- @Ērgļu Multifunkcionālais centrs

+371 28381321
eva.lasmane@madona.lv
Rīgas iela 10, Ērgļi 2.stāvs

MULTIFUNKCIONALAIS CENTRS ORGANIZĒ

NO 1.-28. FEBRUĀRIM

ORIENTĒŠANĀS SACENSĪBAS "PA ĒRĢĻU CELIŅIEM UN TACIŅĀM"

- Saņem karti ĒMFC vai izdrukā pats <https://failiem.lv/f/5grx5a6dt>
- Ielādē kādu no sporta aplikācijām (Strava, Garmin vai citu)
- Dodies uz kontrolpunktiem secībā no 1-10
- Katrā kontrolpunktā uzņem bildi ar objektu
- Izej visus punktus pa visīsāko ceļu
- Foto un ekrānu uzņēmumu ar distanci un maršrutu iesūti uz Whatsapp Nr.28381321
- Foto un ekrānu uzņēmumus jāiesūta līdz 28.02. plkst.23.59
- Trases garums apmēram 6km, dalībniekiem bez vecuma ierobežojuma

ĒRĢĻU MFC VADĪTĀJA
EVA LASMANE
+371 28381321

PIEDALIES!

„Vizuālās kolāžas veidošana” meistarklase

Mums visiem ir sapņi, kurus vēlamies piepildīt. Zini, kā tas notiek? „Sapnis, kas pierakstīts, kļūst tavā domā, bet jau augstāk par solīšiem, kļūst par plānu. Plāns, kam seko darbība, padara sapni par realitāti”. Jā, tieši šādā secībā un solīti pa solīti var izdoties piepildīt savus sapņus.

Tieši šāda mērķa vadītā, Ērgļu multifunkcionālā centra darbinieki 24. janvārī organizēja meistarklasi jauniešiem un pieaugušajiem „Vizuālās kolāžas veidošana”. Procesi vadīja un savā personīgajā pieredzē dalījās vēlmju kolāžas entuziaste un praktizētāja Dace. Šis bija fantastisks laiks, lai laiku veltītu sev un saviem sapņiem. Uzdrīkstēties un sapņot, neņemot vērā apstāk-

ļus, iespējas vai sajūtas. Strādājot pie vēlmju kolāžas veidošanas, tu palaid savu sapni vai vēlmi ne tikai savās domās, bet jau augstāk par domām, tālāk par sevi pašu. Tu palaid savu vēlmi plašumā, visumā vai Dieva rokās, kas arī palīdz piepildīt to, ko tu vēlies. Informācijas meklēšana žurnālos un pielīmēšana pie paša veidotā plakāta nostiprina un uzliek zīmogu tavai vēlmei. Mēs ikkatrs drīkstam un mums vajag sapņot lielus sapņus. Ticiet vai nē, bet tas strādā un piepildās! Lai arī tavi sapņi piepildās!

Eva Lasmane,
Ērgļu multifunkcionālā centra vadītāja
Foto – Eva Lasmane

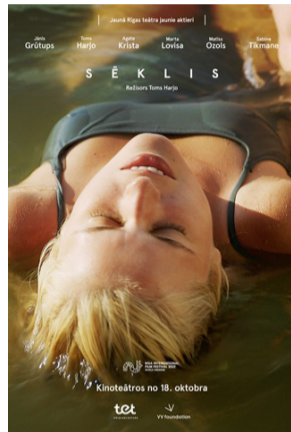
2. februārī plkst. 18.00
Ērgļu saieta namā
Ināras Kolmanes filma „MĀTES PIENS”
leēja – 3,00 EUR

Jauna daudzsološa ārste konfliktā ar totalitāro padomju režīmu zaudē visu – karjeru, mīlestību pret dzīvi un pat mātes instinktu, liedzot savam bērnam mātes pienu. Taču pieaugot, meita kļūst par viņas vienīgo atbalstu un cenšas palīdzēt gan mātei depresijas pārvarēšanā, gan pati mācās izdzīvot nomācošajā padomju režīmā. Mātes un meitas dzīvesstāsti norisinās padomju okupētajā Latvijā laikposmā no 1945. līdz 1989. gadam. Filma veidota pēc populārā rakstnieces Noras Ikstenas romāna „Mātes piens” motīviem.

Filmas garums: 1h 50 min
Lomā, Elīna Vaska, Rūta Kronberga, Indra Briķe, Inga Tropa, Madara Mazā

9. februārī plkst. 18.00
Ērgļu saieta namā
Toma Harjo filma „SĒKLIS”
leēja 3,00 EUR

Atmosfēriski nospiēgots mīlas serpentīns, kur trīs savstarpēji nepazīstamus pārus saista atšķirīgās stadijās esošas romantiskas attiecības. Laulāta pāra trīs pēdējās kopdzīves dienas, jauna pāra pirmie kopīgie soļi jutekliskumā un kolēģi, kuri dara visu iespējamo, lai neiemīlētos. Katrs pāris atrodas attiecību lūzuma punktā un viennozīmīga risinājuma nav.

Filmas garums: 1h 21min
Lomās: Toms Harjo, Marta Lovisa, Jānis Grūtups, Sabīne Tikmane, Matīss Ozols, Agate Krista

9. martā plkst. 18.00
Ērgļu saieta namā
Unas Celmas filma „ZILĀS ASINIS”
leēja 3,00 EUR

Vai ir iespējams dzīvot tā, lai visi ar tevi ir apmierināti? Diāna, kas nāk no augstākajiem sabiedrības slāņiem, cenšas savu dzīvi pielāgot tam, kā citiem šķiet pareizi. Mātei, draudzenei, sabiedrībai, vīram. Cenšoties saglabāt statusu sabiedrībā un mēģinot slēpt vīra atkarību, Diānas attiecības ar meitu kļūst traumatiskas. Kas ir svarīgākais – sabiedrība vai attiecības ar meitu?

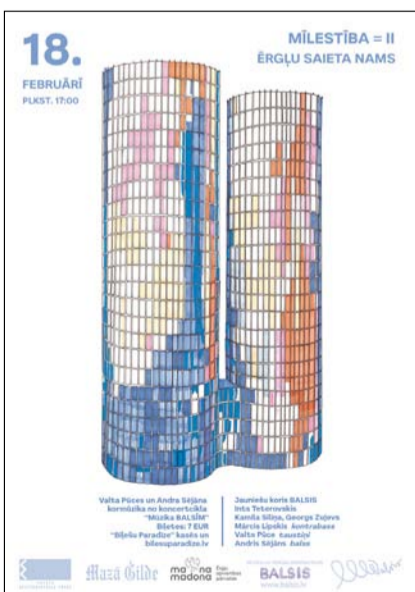
Ko izvēlies Diāna? Realizēs kāda cita ideju par savu dzīvi vai būs pati savu?

Filmas garums: 1h 32 min
Lomās: Ilze Ķuzule-Skrastiņa, Egons Dombrovskis, Iveta Pole, Andra Katrīna Reine, Toms Veličko

18. februārī plkst. 17.00
ĒRĢĻU SAIETA NAMĀ
JAUNIEŠU KORA „B A L S I S” KONCERTS

Piedalās jauniešu koris „BALSIS”, mākslinieciskais vadītājs Ints Teterovskis, diriģenti Kamila Siliņa un Georgs Zujevs, Mārcis Lipskis (kontrabass), Valts Pūce (taustiņi), Andris Sējāns (balss)

Jauniešu koris „BALSIS” atgriezās no koncerttūres Austrālijā un februārī turpina koncertciklu „Mūzika BALSĪM” ar koncertiem MĪLESTĪBA=II

sniedza solo koncertus Sidnejā un Melburnā. Februārī „BALSIS” priecēs klausītājus ar jaunāko programmu no koncertcikla „Mūzika BALSĪM”.

14. februārī Zundas torņos (Zunda Towers) plkst. 19:00 un 21:15 notiks koncerti MĪLESTĪBA = II. Skanēs vairāki Valta Pūces kormūzikas pirmatskaņojumi un Andra Sējāna dziesmu cikls „Par ziediem” ar Vizmas Belševicas dzeju.

Pedalās jauniešu koris “BALSIS”, mākslinieciskais vadītājs Ints Teterovskis, diriģenti Kamila Siliņa un Georgs Zujevs, Mārcis Lipskis (kontrabass), Valts Pūce (taustiņi), Andris Sējāns (balss), režisors Juris Jonelis un gaismu mākslinieks Ivars Vācers.

Šie koncerti būs unikāla iespēja piedzīvot līdz šim pirmo muzikālo notikumu Zunda torņos, kur klausītājiem pavērsies elpu aizraujošs skats uz Rīgu. Lūgums uz koncertiem ierasties laicīgi. Nokļūt uz koncerta norises vietu varēs tikai ar liftu.

18. februārī plkst. 17:00 koncerts MĪLESTĪBA=II notiks **Ērgļu saieta namā.**

„Mūzika BALSĪM” – koncertcikls, kurā skan jauniešu korim “BALSIS” radīta jaunākā mūsdienu latviešu komponistu kormūzika.

Papildu ziņa

Šī gada martā tiks izdots Raimonda Paula un Ineses Zanderes kormūzikas cikla „Dziesmas par Latvijas upēm” ieraksts jauniešu kora „BALSIS” atskaņojumā. Tas būs pieejams kompaktdiskā un visās mūzikas straumēšanas platformās. Ieraksta producenti „Skani”, skaņu režisors Normunds Slava. Pirmais singls gaidāms jau 17. februārī.

Bijetes „Biješu Paradīze” kasēs un bilesuparadize.lv

Koncerts notiek, pateicoties Valsts kultūrkapitāla fonda finansējumam, Madonas novadam, RKTMC „Mazā gilde”, „Zunda Towers”, „Ērgļu saieta namā”.

ZIEMAS PRIEKU UN SPORTA DIENA

ĒRĢĻOS!

5. februārī no plkst. 8.00
Zemledus makšķerēšana
uz Pulgošņa ezera Ērgļu pagastā
Tikšanās plkst. 8.00 Upmaļos
8.00 – 8.40 reģistrācija;
9.00 – 13.00 zemledus makšķerēšana
Loma svēršana
Apbalvošana
Zupa un makšķernieku stāsti
Sīkāka informācija pa tel. 26101152 (A. Jēkabsons) un 28681245 (Liene)

18. februārī no plkst. 9.30
Ziemas prieku un sporta diena Ērgļos
Diena uz slidām
pie Ērgļu vidusskolas
Dīķa hokejs – (vecums līdz 13 g.)
Plkst. 9.30 – 9.50 reģistrācija, komandu izloze
Plkst. 10.00 – starts
Slidošana uz laiku pēc Dīķa hokeja (apt. no 11.00 līdz plkst. 14.00)
Hokejs
Plkst. 10.00-10.40 reģistrācija un komandu izloze
Plkst. 11.00 – starts
SĪKMAČI
No plkst. 11.00 līdz 14.00

KARSTA TĒJA UN ZUPA PIE UGUNSKURA!
Līdzī jāņem hokeja nūjas un slidas. (Varēs iznomāt arī uz vietas.)
Uzvarētāju apbalvošana pēc hokeja finālspeles!
ZIB foto stūrītis

25. februārī no plkst. 10.00
Ziemas prieku un sporta diena Ērgļos
Diena uz slēpēm Ērgļos
Aktīvās atpūtas parkā (slēpošanas trasē)
Plkst. 10.00 – 14.00
BIATLONS (galvenais tiesnesis – Ēriks Bukovskis)
Vecuma grupas:
zēni, meitenes (10 – 16 g.);
vīrieši, sievietes (no 16 g.)
Plkst. 10.00 – 11.00 reģistrācija biatlonā un piešaude
Plkst. 11.00 – 12.00 – starts biatlonā
Brīvais slēpojums „KUR GRIBU, TUR SLĒPOJU”
Laiks no 1 līdz 1.30 (distances garuma mērījums ar telefona aplikāciju)
SPRINTA APLIS
SĪKMAČI
Galvenais tiesnesis – Aldis Jēkabsons (tel. 26101152)
UZVARĒTĀJU APBALVOŠANA
PUTRAS ĒŠANA

Informējam, ka visos Ziemas prieku un sporta dienas pasākumu laikā iespējama pasākuma dalībnieku personas datu apstrāde, fotografējot un filmējot, kā arī pēc tam iegūtais materiāls var tikt publicēts pasākuma organizatora informatīvajos kanālos un izdevumos informācijas atklātības un sabiedrības informēšanas mērķa nodrošināšanai.
Sacensību norises laiki var tikt mainīti atkarībā no laika apstākļiem.

Pieminam mūžībā aizgājušos (2023 – janvāris):

Skaidrīte Korne 85;	Roberts Cielavs 82;
Gunars Grunde 90;	Nikolajs Iļičovs 72;
Ingars Razenovskis 43;	Oskars Grote 65;
Leons Gruzniņš 82;	